

Η φωνή της Φούρκας

Περιοδική Έκδοση του ΠΟΛ/ΚΟΥ & ΕΞΩΡ/ΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΥΡΚΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ "ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΛΑΔΟΡΜΗ"

Ιούνιος 2010 - Δεκέμβριος 2010 - Αρ. φύλλου 101 - Τηλ.-Fax: 26510 33126, 26510 26730, www.fourka.gr, e-mail: fourka_ioa@yahoo.gr

«ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΦΟΥΡΚΑΣ ΤΕΛΟΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Καλώς ήρθες 2011, και συ Τοπική Κοινότητα Φούρκας του Δήμου Κόνιτσας. Τι να μας φέρνεται άραγε...

Μόνο προβλέψεις μπορούμε να κάνουμε κι αυτές δυσοίωνες, αφού είναι απόλυτα επηρεασμένες από το γενικότερο κοινωνικόοικονομικό κλίμα. Κάθε νέα αρχή και δύσκολη... Πόσες ακόμα... Ευχής έργο θα ήταν να αποδείξουμε τελικά πως είμαστε οργανωμένη κοινωνία, ώστε να περάσουμε ανώδυνα στη νέα πραγματικότητα. Είμαστε όμως;

Σίγουρα χρειάζεται να ξεχάσουμε τη δυνατότητα που είχαμε μέχρι χτες, στην αυτοδιάθεση και αυτοδιαχείριση. Απωλέσαμε το αυτεξούσιο στη λήψη των αποφάσεων, άρα και στην επίλυση των προβλημάτων.

Από την άλλη, είτε σαν Κοινότητα είτε σαν Τ.Κ.

Φούρκας του Δήμου Κόνιτσας οι δυνατότητες για λύσεις δυσκολεύουν λόγω της οικονομικής κατάστασης. Ούτε λόγος φυσικά για αναπτυξιακή πορεία. Σε επίπεδο λοιπόν καθημερινότητας θα αντιμετωπίσουμε προβλήματα, ιδίως τον πρώτο καιρό. Πρέπει γι' αυτό, να επιδείξουμε μια ελάχιστη υπομονή και κατανόηση. Όχι όμως για πολύ. Όχι για πέρα από κει που η λειτουργικότητα στην εργασία μας, την οικογένειας και τον προγραμματισμό μας θα επηρεαστούν, κι αυτό θα φέρει γκρίνια, μιζέρια, μικρότητες. Ας σκεφθούμε για παράδειγμα, μια απλή - πόσο μάλλον σοβαρή βλάβη στο δίκτυο ύδρευσης η οποία θα αργήσει να αποκατασταθεί λόγω έλλειψης προσωπικού του Δήμου, ή απασχόλησής του σε μια άλλη πιο σοβαρή εργασία... θα μας γυρίσει σε παλιές εποχές όπου άρον - άρον φεύγαμε ή δεν αρχόμαστε καθόλου - κάτω από αυτές τις συνθήκες στο χωριό. Διάθεσή μας δεν είναι να προτρέξουμε, αλλά να σκεφθούμε και να προλάβουμε καταστάσεις.

Στις νέες αυτές συνθήκες δημιουργείται χώρος δημιουργίας και ευθύνης στους διάφορους συλλόγους κάθε μικρού χωριού, όπως το δικό μας. Οι δυνατότητες παρέμβασης αυξάνονται, διευρύνονται ή και τελματώνονται. Εξαρτάται από τη διάθεση όσων

ασχολούνται μετά κοινά σε συλλογικό επίπεδο. Ο σύλλογός μας, έμπρακτα αποδεικνύει ότι τα έσοδά του τα επιστρέφει στο χωριό με τη μορφή έργων και διαφόρων άλλων παρεμβάσεων (πολιτιστικών κά.).

Έτσι και τώρα κι ακόμη περισσότερο, αισθανόμαστε την υποχρέωση να συνδράμουμε με όλη μας την ψυχή και την δύναμή μας, στην πρόοδο της Φούρκας.

Από τις πρώτες κι' όλες μέρες του νέου χρόνου, μετά τη λήξη των συμβάσεων με την Κοινότητα των 2 εργαζομένων συγχωριανών μας σε αυτή, ο σύλλογός μας σε άψογη συνεργασία με τον εκπρόσωπο της Τοπικής Κοινότητας Φούρκας στο Δήμο Κόνιτσας (κ. Δημ. Γκριμότση) αποκατέστησε 2 βλάβες στο δίκτυο ύδρευσης, και φρόντισε για την περισυλλογή σκουπιδιών. Δεν είμαστε παράλογοι για να περιμένουμε την ίδια στιγμή να λυθούν τα προβλήματα από το Δήμο, όπου όμως ο σύλλογός μας μπορεί να δίνει άμεσες λύσεις θα το κάνει.

Αυτό που ζητάμε από όλους τους Φουρκιώτες είναι η οικονομική και όποια άλλη στήριξη προς το σύλλογο η οποία θα μπορούσε να βοηθήσει το χωριό μας στην καθημερινότητά του και στην ανάπτυξή του. Σήμερα είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαία.

Με αγάπη το Δ.Σ.

Καλή δύναμη...

... ευχόμαστε στους τρεις νεοεκλεγέντες συγχωριανούς και φίλους μας κ.κ. Δ. Γκριμότση, Αριστοτέλη Σταγκίγκα και Ιωάννη Χαβά. Ο Θεός να σας έχει καλά ώστε με όλες σας τις δυνάμεις να φροντίζετε για το καλό του χωριού.

Με αγάπη το Δ.Σ.

Αντρέα αντίο

Σήμερα Τρίτης 11 Ιανουαρίου έφυγες φίλε μας, ξάδερφε, συγχωριανέ, ΑΔΕΡΦΕ ΜΑΣ ΑΝΔΡΕΑ. Το μαύρο μαντάτο διαδόθηκε πολύ νωρίς και βύθισε όλους τους συγχωριανούς μας απανταχού της

γης σε μεγάλη θλίψη. ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ!!! Παιδιά σαν τον Αντρέα μας και μας αφήνουν τόσο νωρίς. Τέτοια γεγονότα μας κάνουν να χάνουμε την πίστη μας στο θεό. Από την άλλη μεριά όμως ίσως ο Θεός να μην ήθελε να αφήσει άλλο μόνι την Αγνούλα και της έστειλε και τον αδερφό της.

Έχουν περάσει λίγες μέρες από τον άδικο χαμό του και δεν φεύγει από την σκέψη μας μέρα - νύχτα.

Αναπολούμε όλες τις στιγμές που περάσαμε μαζί. Τον τρόπο που αντιμετώπιζε τη ζωή και

έμενε αξέχαστος σε όσους τον έχουν γνωρίσει.

Θυμόμαστε τα παιδικά μας χρόνια στην Ξάνθα, που παίζαμε χιονοπόλεμο στην πλατεία, που φυλάγαμε τα γελάδια στα λιβάδια και φτιάχναμε καλύβες, τα κυνήγια, και μετά το Δημοτικό, το γυμνάσιο στα Δολιανά και μετά στην Κόνιτσα στο οικοτροφείο, μετά Θεσσαλονίκη, Αθήνα και Γιάννενα. Αναπολούμε τις ατελείωτες συζητήσεις και το χιούμορ του και τώρα η πόλη των Ιωαννίνων μας φαίνεται τόσο άδεια και ακόμη πιο μουντή και πιο βροχερή από ότι είναι συνήθως.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΣ ο τρόπος που έφυγες ΑΝΤΡΕΑ ΜΑΣ.

Πριν λίγο καιρό έλεγες ότι όταν οι άνθρωποι κάνουν σχέδια ο Θεός γελάει σαν να ήξερες κάτι. Ένα πράγμα μόνο να ξέρεις Αντρέα μας εκεί ψηλά που είσαι και μας βλέπεις. Ότι ποτέ δεν θα σε ξεχάσουμε και ότι στο πρόσωπο του μικρού Ραφαήλ που τόσο σου μοιάζει και δεν πρόλαβες να τον χαρείς, θα βλέπουμε εσένα. Όλοι θα τον προσέχουμε και θα τον αγαπάμε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει φίλε μας, ξάδελφε μας συγχωριανέ μας Αντρέα.

Οι φίλοι και τα ξαδέλφια σου!!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους με τίμησαν με την ψήφο τους στις δημοτικές εκλογές που έγιναν στις 7-11-2010 και με εξέλεξαν ως εκπρόσωπο της Τοπικής Κοινότητας Φούρκας στο Δήμο Κόνιτσας.

Αναλαμβάνω στην πιο δύσκολη περίοδο για το χωριό μας αλλά αυτό μου δίνει περισσότερη δύναμη και θα προσπαθήσω για το καλύτερο ώστε να φανώ αντάξιος στις προσδοκίες σας.

Ζητώ την συμπαράσταση, την κατανόηση και καλή συνεργασία όλων των Φουρκιωτών αλλά και των συλλόγων (Ιωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Αμερικής) για το καλό του χωριού μας.

Εύχομαι στους απανταχού Φουρκιώτες Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά και πάνω από όλα υγεία.

Δημήτριος Ι. Γκριμότσης

Διαβάστε με ενδιαφέρον:
Ποίηση
Σπύρου Ρέππα

Κ
Ο
Ι
Ν
Ω
Ν
Ι
Κ
Α

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

● Αρραβωνιάστηκε στο Επταχώρι η Μαρία Τσέκα, κόρη της Φρειδερίκης Τσέκα - Χαβά, με τον εκλεκτό της καρδιάς της.

ΓΑΜΟΙ

● Παντρεύτηκε στη Θεσσαλονίκη στις 6-6-2010 η Όλγα Ι. Βράνη με τον εκλεκτό της καρδιάς της, Αντώνη Σαμαρά

● Η Μαρία Οικονομίδου παντρεύτηκε το Νανά Δημήτριο στις 26-6-2010 στην Θεσσαλονίκη

● Η Ιωάννα Οικονομίδου παντρεύτηκε στις 18-9-2010 στην Αθήνα τον Κωνσταντίνο Μήτσιο

● Παντρεύτηκε ο Θεόδωρος Ν. Ράδος με την Ελένη Μαγλογιάννη στις 9-10-2010 στη Φούρκα

● Παντρεύτηκε στο Δαμάσι ο Γεώργιος Α. Βλιώρας με την Κωνσταντίνα Κάιβα στις 16-10-2010.

● Παντρεύτηκαν στο Δαμάσι Τυρνάβου ο Λάμπρος Βλιώρας και η Μαρίνα Μπούσιου στις 22-8-2010

Παιδιά να ζήσετε και πολλούς απογόνους!

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

● Βασίλης Καραμήτρος και η Όλγα Μπατσέλα στις 12 Αυγούστου έφεραν στο κόσμο ένα αγοράκι

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

● Στις 3-10-2010 βάπτισαν στην Αθήνα το αγοράκι τους, ο Δημήτρης και η Γεωργία Βελέκη το όνομα αυτού Γεώργιος.

● Βαπτίστηκαν στην Κολωνία της Γερμανίας στις 15-5-2010 ο γιος του Michael Scmoller και της Ειρήνης Χ. Σιώμου και η κόρη του Αποστόλη Χ. και Steffi Σιώμου.

● Η οικογένεια Αναστάσιου Μπέλλου και Κωνσταντίνας Κάκου βάπτισαν στη Φούρκα το αγοράκι τους στις 25-7-2010 και το όνομα αυτού Δημήτριος

● Η οικογένεια Ιωάννη Καραγιάννη και Αμαλίας Γεωργούλα, βάπτισαν το αγοράκι τους στη Φούρκα στις 21-8-2010 και το όνομα αυτού Γεώργιος

Να σας ζήσουν και καλοί Χριστιανοί

ΘΑΝΑΤΟΙ

● Πέθανε και κηδεύτηκε στο Δαμάσι στις 2-1-2011 η Ελένη Ιωάννου Ρέππα

● Πέθανε και κηδεύτηκε στη Φούρκα στις 25-10-2010 ο Χρήστος Ν. Φράγκος

● Πέθανε και κηδεύτηκε στη Λάρισα ο Αλέξος κ. Μπούσιος στις 26-10-2010

● Πέθανε και κηδεύτηκε στα Ιωάννινα η Αγλαΐα Δ. Αναστασίου στις 23-10-2010

● Πέθανε και κηδεύτηκε στο Δαμασούλι ο Απόστολος Γ. Βλιώρας

● Πέθανε και κηδεύτηκε στους Χιονάδες Κόνιτσας ο Ευριπίδης Ζωγράφος στις 16-8-2010

● Πέθανε και κηδεύτηκε στη Ρωσία στις 2-8-2010 η μητέρα της Οξάνης συζ. Ανδρέα Παπαρη.

● Πέθανε και κηδεύτηκε στη Σκύδρα η Ανθίτσα Μιχαηλίδου - Τέντα

● Στις 5 Μαρτίου 2010 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Καλλιόπη Χαιρέτη (πεθερά του Γεωργίου Μουτσιούλη). Ας είναι ελαφρύ το χόμα που την σκεπάζει! Αθηνά Μουτσιούλη

● Πέθανε και κηδεύτηκε στη Φούρκα η Ευδοκία Κ. Μαρανή στις 31-8-2010

● Πέθανε και κηδεύτηκε στην Ελβετία ο Αχιλλέας Ι. Τόντης στις 12-9-2010

● Πέθανε και κηδεύτηκε στην Κοζάνη η Ζωΐτσα Δ. Μακρή στις 17-7-2010

● Πέθανε και κηδεύτηκε στην Ελλασάνα ο Θεόδωρος Τσούτσης στις 7-11-2010.

● Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Κούλα Ιωάννου Φλώρου (96 χρόνων) στις 10 Οκτωβρίου 2010

● Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Κούλα Λέκκα (σύζυγος του Θωμά), στις 17 Οκτωβρίου 2010.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

● Τελέστηκε στις 3-10—2010 το 40ήμερο μνημόσυνο της Ευδοκίας κ. Μαρανή στη Φούρκα

● Στις 19-9-2010 τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του Ευρυπίδη Ζωγράφου στους Χιονάδες Κόνιτσας

● Τελέστηκε στις 8-8-2010 στη Σκύδρα το 40ήμερο μνημόσυνο της κ. Ανθίτσας Μιχαηλίδου - Τέφα.

● Τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο του Κων/νου Γιάννου της 7-5-2010 στη Φούρκα.

● Τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο της Αφροδίτης Γ. Καραγιάννη της 29-5-2010 στη Φούρκα.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τους σκεπάζει

Οι δικοί τους άνθρωποι

να ζήσετε να τους θυμάστε.

Καλοκαίρι και να μαστε πάλι όσοι απομείναμε στο χωριό μας στη Φούρκα μας που όλοι αγαπάμε.

Μας λείπουν όμως πολλά αγαπημένα πρόσωπα. Αυτοί που έχουν φύγει για πάντα από κοντά μας για το μακρινό ταξίδι που όλοι θα κάνουμε κάποια ώρα.

Φέτος μας λείπει άλλο ένα αγαπημένο πρόσωπο. Η Ευδοξία μας η αρχόντισσα Φουρκιώτισσα. Η Ευδοξία Κανιστρά Τζιμοράγκα Έφυγε και συ αγαπημένη μας με τους πολλούς και μας άφησε ένα μεγάλο κενό.

Στην οικογένειά σου, στον Τάσο σου, στα παιδιά σου, στις εγγονούλες σου που λάτρευες και σε όλους εμάς, στη Φούρκα και στην παρέα μας, πόσο θα ήθελαν να ξαναγύριζαν τα όμορφα καλοκαίρια που περνούσαμε στο χωριό μας, με χορούς και τραγούδια, τότε που είμαστε όλοι μαζί ευτυχισμένοι.

Δεν σε ξεχνούμε, η εικόνα σου είναι χαραγμένη στις καρδιές μας και στην καρδιά της Φούρκας.

Αιωνία σου η μνήμη καλή μου Φίλη Αριάδνη Ν. Μαργαρίτη

Επιτυχίες στο Πανεπιστήμιο

▶ Η Αφροδίτη Σιάκου πέρασε στο τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας Αθηνών

▶ Η Ιφιγένεια Φωτιάδου πέρασε στο τμήμα Πληροφορικής Ιωαννίνων

Εγκαίνια

▶ Τελέστηκαν στις 10-8-2010 στο χωριό τα εγκαίνια του κάτω μαγαζιού του Διονυσίου Αλ. Βλιώρα.

Αναβολή εκδήλωσης

Λόγω του θανάτου του δικού μας Ανδρέα, του φίλου, συγγενή, συνεργάτη, του μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας αποφασίσαμε την αναβολή - για μετά το 40νήμερο μνημόσυνό του - της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας.

Τα μέλη και οι φίλοι του συλλόγου μας, θα ενημερωθούν, σχετικά, σε εύλογο διάστημα.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Πολιτιστικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου Φούρκας Κόνιτσας «ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΛΑΔΟΡΜΗ», εκφράζουμε προς την οικογένειά του Ανδρέα τη βαθιά μας λύπη για τον άδικο και πρόωπο θάνατό του.

Η φωνή της Φούρκας

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΚΟΥ & ΕΣΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΥΡΚΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΛΑΔΟΡΜΗ»

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΟΛΚΟΥ & ΕΣΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΥΡΚΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΛΑΔΟΡΜΗ»

Εκδότης - Υπεύθυνος για το Νόμο

e-mail: fourka_ioa@yahoo.gr

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΡΑΔΟΣ Πρόεδρος Νικολίδη & Λ. Ακρίτα 7 Τ.Κ. 45445 Ιωάννινα Τηλ.: 26510 26730	ΝΙΚΟΣ Γ. ΕΞΑΡΧΟΥ Γεν. Γραμματέας Κομνηνών 25 Τ.Κ. 45445 Ιωάννινα Τηλ. - Fax: 26510 33126
---	--

Κάθε ενυπόγραφο κείμενο δεν εκφράζει και υποχρεωτικά τις απόψεις της εφημερίδας

Επιμέλεια - Μοντάζ - Εκτύπωση
Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ Ο.Ε.
ΒΙ.Π.Ε. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - Τηλ.: 26510 68931

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ»

ΚΑ' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 15
(Τζαμί Καλοτύσιανης) - Ιωάννινα
Τηλ.: 26510 74124

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΜΟΪΚΑΝΩΝ

Καφεπαντοπωλείον «Σμόλικας» Χρήστος Φράγκος

Εφυγε από κοντά μας για πάντα, ο προσφιλής σ' όλους μας Χρήστος Φράγκος (Χρηστάκης κατά τους Φουρκιώτες), Το μικρό αλλά πάντα ζεστό καφεπαντοπωλείο του χωριού μας έκλεισε για πάντα.

Μικρό το μαγαζί αλλά ο κάθε Φουρκιώτης ή και επισκέπτης έβρισκε ότι ήθελε να αγοράσει. Προ πάντων αισθάνονταν τη ζεστασιά την οποία είχε ο μαγαζάτορας (Χρηστάκης) με τις ιστορίες που έλεγε και το χιούμορ, που είχε.

Μοναδικός στο είδος αυτό, να τον ακούμε όλοι μας γύρω από την ξυλόσομπα με το μπρίκι του καφέ να σιγοβράζει επάνω σ' αυτή.

Το μαγαζί θα μας λείπει, αλλά πολύ περισσότερο ο ιδιοκτήτης του.

Αγαπητέ Χρήστο σου ευχόμεθα όλοι εμείς οι Φουρκιώτες, τους οποίους βοήθησες και εξυπηρέτησες, καλό ταξίδι, ας είναι ελαφρύ το χώμα της Φούρκας που σε σκεπάζει.

Κώστας Μουτσιούλης

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ «ΓΙΑ ΤΗ ΦΩΝΗ»

Αθήνα

Κασιάνη Διαμάντη Πολυτίμη	20,00 €
Ιωάννα Τσίγκου – Καραγιάννη	20,00 €
Μήτηρου Αγγελική	20,00€
Νικόλαος Γ.Γιώτας	20,00 €
Μαίρη Γκουγκούτση-Σταγκίκας	20,00 €
Εμορφία Θεμελή	40,00 €
Αριάδνη Μαργαρίτη	30,00 €
Κλεάνθη Μόκα	20,00 €
Αναστάσιος Μπλάτσιος	20,00 €
Ελπινίκη Νικολοπούλου	20,00 €
Χρυσούλα Ντούρου	15,00 €
Γιώργος Οικονόμου	15,00 €
Κωνσταντίνος Δ. Τζημοράγκας	20,00 €

Αμερική

Σπύρος Ρέππας	\$500
Νίκη Φλώρου	50,00 €
Αντώνης Αντωνιάδης	20,00 €
Κούλα Φλώρου	\$30,00
Ιωάννης Γιώτας	\$30,00
Αγαθοκλής Γιώτας	\$30,00
Ευθύμιος Γιώτας	\$30,00
Ανδρέας Γιώτας	\$30,00
Γιώργος Ι. Κίτσης	\$30,00
Στέφανος Οικονόμου	\$20,00
Θωμάς Λέκκας	\$20,00
Γιώργος Δ. Κίτσης	\$30,00
Ηλίας Γ. Μουτσιούλης	\$40,00
Κων/νος Ν. Μουτσιούλης	\$25,00
Αθανάσιος Αλ. Μουτσιούλης	\$20,00

Αγ. Παρασκευή

Βασίλειος Ν. Εξάρχου	20,00 €
----------------------	---------

Αμύνταιο

Παναγιώτης Ευσταθιάδης	20,00 €
------------------------	---------

Άσπρα Σπίτια

Αθανάσιος Δημάκης	20,00 €
-------------------	---------

Αυστραλία

Ιωάννα Κωνσταντινίδη Τόντη	25,00 ευρώ
Σωκράτη Τοντη	25,00 ευρώ

Βέροια

Σωτηρία Κίτση	15,00 €
---------------	---------

Γερμανία

Κωνσταντίνα Βακουφτσή	20,00 €
Βασίλης Σιώμος	20,00 €
Λευτέρης Σιώμος	20,00 €

Γρεβενά

Αναστάσιος Κανιστράς	50,00 €
Σπύρος Κίτσης	20,00 €
Νικόλαος Μουτσιούλης	20,00 €

Θες/νίκη

Αγνή Σουφλέρη	25,00 ευρώ
Κυζιρίδη Αβραάμ – Βασιλική Ζιώγα	20,00 €
Δημήτρης Ζιώγας	20,00 €
Ευστάθιος Μακρίδης	20,00 €
Βασίλης Μουτσιούλης	20,00 €
Δημήτρης Ντούρος	10,00 €
Ιωάννης Σταγκίκας	20,00 €
Δημήτρης Στύλος	15,00 €
Νικόλαος Στύλος	15,00 €
Νίκος Φράγκος	20,00 €

Ιωάννινα

Σόλων Λασκαρίδης – Κολινδρός	120,00€
Δογανά Δορωθέα – Τέντα	50,00 €
Κώστας Τέντας	50,00 €
Λευκοθέα Ζιώγα	30,00 €
Κωνσταντίνος Ντούλιας	20,00 €
Θωμάς Ράδος	20,00 €
Λάμπρος Σκόρδος	20,00 €
Κίμων & Δανάη Χολέβα	20,00 €
Κούλα Πατέρα	20,00 €

(Σημ. Στην κ. Πατέρα ζητούμε ένα μεγάλο συγγνώμη γιατί από λάθος δικό μας η προσφορά της δεν μπήκε σε προηγούμενο φύλλο)

Καναδάς

Χρήστος Καραγιάννης	25,00 €
---------------------	---------

Καστοριά

Κωνσταντίνος Καραγιάννης	20,00 €
Δημήτρης Κωστάρας	10,00 €
Γρηγόρης Μητσιάνης	30,00 €

Γρηγόρης Σταγκίκας	20,00 €
--------------------	---------

Κοζάνη

Αθηνά Γιώτα	20,00 €
Παναγιώτης Κίτσης	20,00 €

Κόνιτσα

Μιχάλης Τσάγκας	10,00 €
-----------------	---------

Κρύα Βρύση	
Χρήστος Ρόσιος	20,00 €
Δημοσθένης Σιώμος	20,00 €

Λάρισα

Αθηνά Βάσου	20,00 €
Νικόλαος Αχ. Βλιώρας	5,00 €
Δήμητρα Γαργαλιέτσιου	20,00 €
Κωνσταντίνος Δούκας	20,00 €
Γιώργος Ζέρβας	20,00 €
Χρήστος Δημ. Κίτσης	20,00 €
Αθανάσιος & Κώστας Μπέκος	20,00 €
Αλέκος Μπούσιος	10,00 €
Δημήτρης Μπούσιος	10,00 €
Χρήστος Μπούσιος	50,00 €
Νικόλαος Ραποτίκας	10,00 €
Νικόλαος Χρ. Ραποτίκας	10,00 €
Όλγα Στύλου-Κακαγιάννη	15,00 €
Τσιάλτας Θεόδωρος	20,00€

Νάουσα

Κώστας Οικονομίδης	20,00 €
--------------------	---------

Ροδιά Τυρνάβου

Φωτεινή Ναζίφη-Κίτση	20,00 €
----------------------	---------

Σκύδρα

Ελένη Καραγιάννης	20,00 €
Θωμάς Καραγιάννης	20,00 €
Ανδρέας Καραγιάννης	20,00€

Φούρκα Χαλκιδικής

Σχοινάς Ιωάννης	20,00€
-----------------	--------

Χαλκίδα

Κώστας Σποφλέρης	30,00 €
------------------	---------

«Η ΦΩΝΗ» ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ, Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ ΤΗ ΣΥΝΤΗΡΕΙ ΚΑΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ!

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΦΟΥΡΚΑΣ

Αγαπητοί συγχωριανοί

Σας καλωσορίζουμε στη σημερινή λαϊκή συνέλευση και σας ευχαριστούμε για την προσέλευσή σας.

Συγκεντρωθήκαμε εδώ για να συζητήσουμε ορισμένα θέματα που αφορούν το παρόν, το μέλλον αλλά και τα πεπραγμένα των παρελθόντων χρόνων, καθότι, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, το χωριό μας από 1-1-2011 θα πάψει να λειτουργεί αυτόνομα και να συνοδεύεται με το όνομα «ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΦΟΥΡΚΑΣ».

Ελπίζω και εύχομαι και στο μέλλον να συνεχιστεί η αναβίωση, ανάπτυξη και βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων όπως συνέβη κατά τα τελευταία χρόνια.

Θεωρούμε υποχρέωση κατ' αρχήν να γίνει ενημέρωση από το κοινοτικό συμβούλιο σχετικά με την υπάρχουσα κατάσταση του χωριού μας, που φτάσαμε σήμερα και πως.

Πριν 16 χρόνια τέτοιες ημέρες του πανηγυριού, κατόπιν πολλών προτροπών από τους συγχωριανούς μας, μια ομάδα νέων με μεγαλύτερο των ομιλούντων, αποφάσισε να αναμειχθεί στα κοινά του χωριού μας, με σκοπό να δώσει νέα πνοή σ' όλους τους τομείς της Φούρκας, και αυτό έγινε από την υπερβολική αγάπη που υπήρχε εκ μέρους μας προς το χωριό.

Μερικοί από τους πρώτους Κοινοτικούς Συμβούλους, για διάφορους λόγους, εγκατέλειψαν την προσπάθεια αυτή, αλλά ο πυρήνας της ομάδας συνεχίσε ο ίδιος μέχρι σήμερα.

Προκειμένου να γίνει μια καλύτερη ενημέρωση και συζήτηση θα αναφερθώ ανά κεφάλαιο στις πράξεις και τα έργα που πραγματοποιήθηκαν από την κοινότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Σε ό,τι αφορά τα οικονομικά, σας αναφέρω ότι τα πρώτα χρόνια ήταν η εποχή των ισχνών κονδυλίων που δεν επαρκούσαν ούτε για την μισθοδοσία του μοναδικού υπαλλήλου, του γραμματέα της κοινότητας.

Αλλά και αυτή την περίοδο με την συνδρομή φίλων μας και με προσωπική εργασία άρχισαν να κατασκευάζονται έργα, όπως το αποχετευτικό δίκτυο, πλακοστρώσεις.

Η βελτίωση της οικονομικής κατάστασης άρχισε με την εφαρμογή του Ν. Καποδίστρια αλλά και τις εύστοχες παρεμβάσεις των Κοιν. Συμβούλων. Κατά αυτόν τον τρόπο ήλθε η ένταξη μικρών και μεγάλων έργων σε προγράμματα όπως Ε.Α.Π.Ε.Κ., Interreg, ΘΗΣΕΑΣ, Αγροτική Ανάπτυξη κ.λπ. Κατά την σύνταξη του προϋπολογισμού κάθε χρόνο υπήρχε ένα ποσό αποθεματικό.

ΟΔΟΠΟΪΑ – ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

1. Εξωτερικό οδικό δίκτυο

α. Δύο δρόμοι βασικοί οδικοί άξονες για το χωριό μας, έτυχαν βελτίωσης των γεωμετρικών στοιχείων των και έχουν ασφαλτοστρωθεί.

β. Ο δρόμος από Φούρκα προς Μοναστήρι και

Πλαγιά βελτιώθηκε με διαπλατύνσεις αμμοχαλικοστρώσεις, αλλά και με την κατασκευή της γέφυρας στο Σαραντάπορο (πλησίον της Ε.Ο. οδού Ιωαννίνων – Κοζάνης).

γ. Αμμοχαλικόστρωση του δρόμου προς Προφήτη Ηλία.

δ. Διάνοιξη του δασικού – αγροτοκτηνοτροφικού δρόμου από λιβάδια Φούρκας προς Ντάσιο, Νίτσιο, Φιλιάτες, Τσιότα, Παλαιοχώρι καθώς και αμμοχαλικόστρωση με μερικά τεχνικά έργα σε τμήμα 4,0 χλμ περίπου.

2. Εσωτερικό οδικό δίκτυο.

α. Έχουν τσιμεντοστρωθεί όλοι οι δρόμοι εντός του οικισμού. Σε αρκετούς δρόμους έχει γίνει δι-απλάτυνση με αποτέλεσμα σε κάθε σπίτι να πηγαίνει Ι.Χ. αυτοκίνητο, αλλά και φορτηγό μικρής χωρητικότητας.

β. Σε όλους σχεδόν τους δρόμους έχουν κατασκευασθεί τοιχίσκοι (με πέτρα) για την συγκράτηση των χωμάτων και την σταθεροποίησή των.

Έχει ξεκινήσει η κατασκευή πλακοστρώσεων, καλντεριμιών, λιθοστρώσεων κ.λπ.

γ. Μελέτες έργων

* Έχουν συνταχθεί οι παρακάτω μελέτες όπως:

* Ανακαίνιση κτιρίων Μοναστηριού

* Δρόμος προς Μοναστήρι – Πλαγιά

* Λαογραφικό Μουσείο Φούρκας

* Ανακαίνιση Δημοτικού Σχολείου

* Παράκαμψη σε τμήμα δρόμου στα όρια Φούρκας – Πλαγιάς

ΥΔΡΕΥΣΗ

□ Έγινε προσπάθεια εξεύρεσης νέων φυσικών πηγών χωρίς αποτέλεσμα. Συντήρηση των υπαρχουσών υδρομαστεύσεων (15 περίπου) και κυρίως στην υδρομάστευση προς το Σμόλικα με αποτέλεσμα αρνητικό, λόγω των κατολισθήσεων αλλά και μη επαρκούς ποσότητας νερού.

□ Αποφασίσαμε να ρισκάρουμε με την εκτέλεση γεωτρήσεων.

Έγιναν τέσσερις γεωτρήσεις, βρέθηκε νερό στις τρεις και η μια λειτουργεί εδώ και οκτώ χρόνια και σε δεύτερη γεώτρηση υπάρχει εγκατεστημένη εργολαβία για εμπλουτισμό του δικτύου.

Βελτιώθηκε σε πολύ μεγάλο βαθμό η υδροδότηση του χωριού αλλά πρέπει να τοποθετηθούν υδρομετρητές για τον περιορισμό της υπερκατανάλωσης.

□ Έχουν ανακατασκευασθεί ή επισκευασθεί όλες σχεδόν οι βρύσες περίξ του οικισμού όπως της Βήσσανης, της Σούρλας, του Μιάσου Μπιάλα, του Μοναστηριού, της Μικρής Δύστρας, του παλαιοχωριού και έχει μεταφερθεί το νερό από την Μεγάλη Βρύση στην Κάτω Πλατεία του χωριού.

ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ ΑΚΑΘΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΟΜΒΡΙΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

α) Έχει κατασκευασθεί αποχετευτικό δίκτυο σ' όλο τον οικισμό.

Απομένει να συνδεθούν όλα τα σπίτια με το δίκτυο.

□ Υπάρχουν εγκαταστάσεις καθαρισμού των

λυμάτων (Α' βαθμού) έξω από το χωριό, με στεγανούς και απορροφητικούς βόθρους.

□ Έχει συντάσσεται μελέτη βιολογικού καθαρισμού για εφαρμογή σε μικρούς οικισμούς.

β) Σε πολλές θέσεις του χωριού έχουν κατασκευασθεί σχάρες περισυλλογής των βρόχινων νερών και την διοχέτευσή των σε φυσικούς αποδέκτες.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ – ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ

α) Δώσαμε και δίνουμε και σήμερα ακόμη μεγάλη βαρύτητα στην καθαριότητα του χωριού. Καθαριότητα σημαίνει «ΑΡΧΟΝΤΙΑ», «ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ».

Δυστυχώς μερικοί συγχωριανοί μας δεν θέλουν να συμμορφωθούν, εξακολουθώντας να πετούν τα σκουπίδια ή αφήνοντας τα ζώα τους να περιφέρονται αδέσποτα εντός του χωριού, ημέρα και νύκτα.

□ αγοράσαμε 30 περίπου κάδους απορριμμάτων μεγάλους και μικρούς.

□ Προμηθευτήκαμε ημιφορτηγό όχημα για την μεταφορά των σκουπιδιών, καθώς και πολυμηχάνημα για την μεταφορά των σκουπιδιών αλλά και διαφόρων υλικών.

□ Διεύρυνση στο χώρο απόθεσης των σκουπιδιών, περίφραξη του, υδροδότηση και τσιμεντοστρωση του δρόμου από βρύση Σούρλα μέχρι τον σκουπιδότοπο.

□ Απασχόληση εργατών κάθε έτος για την καθαριότητα, την αποκομιδή και μεταφορά των σκουπιδιών κ.λπ.

β) Έγινε επέκταση του δικτύου ηλεκτροφωτισμού με τοποθέτηση νέων στύλων ή την μετατόπιση παλαιών στύλων για τον καλύτερο φωτισμό των δρόμων.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

* Έχουν κατασκευασθεί 7 στέγαστρα ζώων για την εξυπηρέτηση των κτηνοτρόφων στις δύσκολες καιρικές συνθήκες.

* Έχουν διανοιχθεί προσβάσεις προς όλα τα ματριά με αμμοχαλικόστρωση σχεδόν όλων.

* Έχουν κατασκευασθεί ή επισκευασθεί 15 ποτίστρες σ' όλες τις τοποθεσίες της εδαφικής αρμοδιότητας της Φούρκας.

* Έχουν κατασκευασθεί δύο ράμπες φορτοεκφόρτωσης ζώων.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ – ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

□ Συγκέντρωση παλαιών αντικειμένων για τον εξοπλισμό του Λαογραφικού Μουσείου, που στεγάζεται σε αίθουσα του σχολείου.

□ Κατασκευάστηκε γήπεδο μπάσκετ στον χώρο πίσω από το σχολείο.

Συνέχεια από τη σελίδα 4

- Ανακαίνιση – εξοπλισμός της παιδικής χαράς στην κάτω πλατεία σε συνεργασία με τον σύλλογο Ιωαννίνων, την οποία και θαυμάζουν όλοι οι επισκέπτες.
- Επιχορήγηση κάθε χρόνο θεατρικών παραστάσεων.
- Επιχορήγηση κάθε χρόνο του συλλόγου Φουρκιωτών Ιωαννίνων και από φέτος και του συλλόγου Θεσσαλονίκης.
- Άρχισε η ανακαίνιση – επισκευή – συντήρηση του Ι.Ν. και του περιβάλλοντα χώρου στο Μοναστήρι «Παναγιά Κλαδόρμη».
- Επισκευή – συντήρηση του Ι.Ν. Αγ. Αθανασίου (Νεκροταφείο) και του Προφήτη Ηλία καθώς και των Περιβαλλοντικών Χώρων.
- Κατασκευάζεται κτίριο όπου θα στεγασθεί το Λαογραφικό Μουσείο.
- Κατασκευάζεται γήπεδο 5Χ5 στη Βήσσανη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

- Ανακαίνιση - επισκευή του Δημοτικού Σχολείου.
- Ανακαίνιση - πλακόστρωση της Πάνω πλατείας με εγκατάσταση ηλεκτροφωτισμού.
- Δημιουργία του Κ.Ε.Π. (Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών) από τα πρώτα που έγιναν στην περιοχή μας με μεγάλη προσφορά στην Κοινότητα.
- Κατασκευή αποστραγγιστικής τάφρου από τα λιβάδια μέχρι πίσω από τη Βήσσανη για την αντιμετώπιση των κατολισθήσεων και των διαβρώσεων του εδάφους.
- Καθαρισμός και σήμανση του μονοπατιού από Σούρλα προς Καίσαρη – Σβάρνα – Τριεθνές.
- Αναβάθμιση της Γιορτής «ΓΥΝΑΙΚΑ της ΠΙΝΔΟΥ».
- Ανακαίνιση Κοινοτικού Καταστήματος, όπου στεγάζονται τα γραφεία και ο ξενώνας.
- Δρομολόγηση σύνταξης μελέτης Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. (Σχεδίου Χωρικής και Οικιστικής οργάνωσης Οικισμών) στην εδαφική περιφέρεια Φούρκας.
- Δρομολογείται η σύνταξη μελέτης για επέκταση του οικισμού της Κοινότητας.

Μετά τα προαναφερόμενα, εμείς σαν Κοινοτικό Συμβούλιο δεν γνωρίζουμε αν γίνανε πολλά έργα ή πολλές ενέργειες, αν έπρεπε να γίνουν περισσότερα ή αν έγιναν σωστά ή όχι, αυτό θα το κρίνετε εσείς οι κάτοικοι του χωριού.

Εμείς αυτό που ξέρουμε και σας το αναφέρουμε είναι ότι δώσαμε όλα αυτά τα χρόνια κάτι παραπάνω από τις δυνατότητές μας.

Ωρες ολόκληρες κάθε ημέρα ήμασταν πάνω στα χαρτιά ή στα έργα για να πετύχουμε αυτά που ξέρετε εσείς πολύ καλά και που τα βλέπουν και οι επισκέπτες του χωριού μας.

Όσο για μένα προσωπικά ένα έχω να σας πω ότι Πρόεδρο με εκτέλεση καθηκόντων προέδρου, Γραμματέα, Κλητήρα, Μελετητή Μηχ/κου, επιβλέποντα Μηχ/κου, Λογιστή κ.λπ. δεν θα βρείτε ούτε στο Νομό Ιωαννίνων αλλά πιθανόν και σ' όλη την Ελλάδα.

Δυστυχώς όμως αυτό δεν το αναγνώρισαν μερικοί συγχωριανοί, οι οποίοι συχνά έστελναν αναφορές και καταγγελίες στην Περιφέρεια, στον Εισαγγελέα, στην Ελεγκτική Επιτροπή, κινούμενοι πάντα από ιδιοτελείς σκοπούς αλλά και για να εκθέσουν εμένα και τους συνεργάτες μου Συμβούλους.

Ακόμη φτάσανε στο σημείο να καταγγείλουν και τους υπαλλήλους των Υπηρεσιών της Περιφέρειας για δήθεν μη σωστή εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Με αυτό που έπραξαν όμως εξέθεσαν την Φούρκα και τίποτε άλλο.

Κάθε αρχή έχει και τέλος

Αγαπητοί φίλοι συγχωριανοί

Μετά από 25 περίπου χρόνια ενασχόλησής μου με τα κοινά της Φούρκας (Κοινότητα και σύλλογοι) έχω δώσει γι' αυτό το χωριό την μισή μου ζωή, τη μισή μου υγεία και τη μισή μου επαγγελματική σταδιοδρομία και το αποτέλεσμα είναι να τρέχω στα δικαστήρια.

Σας γνωρίζω ότι κατά τις προσεχείς εκλογές δεν θα συμμετάσχω ούτε το στο τοπικό, ούτε στο δημοτικό, ούτε σε περιφερειακό επίπεδο εκλογών.

Θεωρώ υποχρέωσή μου και εγώ και οι συνεργάτες μου να ευχαριστήσω τους εκάστοτε Νομάρχες και περιφερειάρχες για την πολύ καλή συνεργασία που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια για το καλό της Φούρκας, τους Διευθυντές, τους προϊσταμένους και τους υπαλλήλους των υπηρεσιών σε τοπικό, Νομαρχιακό και Περιφερειακό επίπεδο· χωρίς την αμέριστη βοήθεια και συμπαράστασή τους ίσως να μην είχαμε επιτύχει όλα αυτά τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Επίσης θέλω να ευχαριστήσω:

α) τους συνεργάτες συμβούλους μου και των τεσσάρων τετραετιών και ιδιαίτερα τον αντιπρόεδρο Γιάννη Καραγιάννη με τον οποίο μαζί ξεκινήσαμε και μαζί τελειώνουμε, καθώς και τον Βασίλειο Πάπαρη, ο οποίος με την πολύχρονη και σοφή εμπειρία του μας έδινε πάντα τις καλύτερες συμβουλές.

β) τα κορίτσια του ΚΕΠ Σουλτάνα Γάκη και Γεωργία Δημάκη, οι οποίες προσέφεραν και προσφέρουν ακόμα, παρά τις αντίξοες συνθήκες, πάρα πολλά στο χωριό.

γ) τους συλλόγους της Φούρκας, όλους τους συγχωριανούς μας συμπαθούντες και μη συμπαθούντες για την συνεργασία που είχαμε αλλά και για την υπομονή που είχαν να μας ανεχθούν όλα αυτά τα χρόνια.

Τέλος, ένα μεγάλο «ευχαριστώ» θα ήθελα να απευθύνω στην οικογένειά μου, την γυναίκα μου Στέλλα και τα παιδιά μου Αλεξία και Σάκη που τόσα χρόνια μου συμπαραστάθηκαν, ανέχθηκαν όλη αυτή την κατάσταση και πολλές φορές προσέφεραν και αυτοί εμπράκτως κάτι στο χωριό.

Πριν τελειώσω θα ήθελα να προσθέσω κάτι ακόμη. Μετά από τόσα χρόνια ενασχόλησής μου με τα κοινά, κατάλαβα για πιο λόγο το χωριό μας έχει μείνει τόσο πίσω και τώρα πρέπει να κάνει άλματα για να γίνει ένα πρότυπο ορεινό χωριό.

«Εμείς οι Φουρκιώτες θέλουμε μόνον να παίρνουμε από την Φούρκα και όχι να δίνουμε.

Σε ό,τι αφορά τον νέο νόμο τοπικής αυτοδιοίκησης «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» και τις προσεχείς εκλογές εύχομαι να εκλεγούν από το χωριό μας σ' όλες τις βαθμίδες τοπικής αυτοδιοίκησης πρόσωπα, τα οποία να έχουν αγάπη για το χωριό, θέληση, ικανότητες και δύναμη ώστε να εκπροσωπήσουν το χωριό μας αξιόλογα και δυναμικά για την περαιτέρω πρόοδο και ανάπτυξή του.

ΚΑΦΕ ΨΗΣΤΑΡΙΑ «ΖΗΣΗΣ»

Φούρκα - Κόνιτσα

κ. Κάκος Ζήσης
Τηλ.: 26550 24248 Κιν.: 6947661757

**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
ΕΛΠΙΣ**

ΝΕΟΠΟΛΕΜΟΥ 10 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ
(Εναντι πύλης Κάστρου)

☎ 26510 26209 ☎ 6975 521573

Ηπειρώτης Συνταξιούχος

Γράφει ο Σπύρος Ρέμπας

Τριάντα χρόνια ξενιτιά
εγέρασα ο καημένος
και τώρα την βαρέθηκα
και είμαι απαλλαγμένος

Τώρα που πήρα σύνταξη
Θε να 'ρθω στο χωριό μου
κανένας δεν μ' ακολουθεί
και είμαι μοναχός μου

Παντρεύτηκα στην ξενιτιά
και πήρα Ευρωπαϊά
της λέω πάμε στο χωριό
μου λέει δεν είναι ωραία

Η ξενιτιά είναι βαριά
για μας τους Ηπειρώτες
καλύτερα εις το χωριό
και να 'μασταν αγρότες

Εδώ έχει απ' όλα τα κακά
βάσανα στεναχώριες
σ' έρχονται όλα ανάποδα
δουλεύεις με τις βάρδιες

Τώρα εις τα γεράματα
που ασπρίσαν τα μαλλιά μου
τρία παιδιά μεγάλωσα
δεν είναι πια κοντά μου

Και αυτά επαντρευτήκανε
και έγιναν γειτόνοι
και για να με ξεφορτωθούν
κανένας δεν με σώνει

Ήθελα να 'μουνα αυτού
στο πατρικό σπιτάκι
ας έτρωγα ζεστό ψωμί
ελιές και το τυράκι

Μα δεν μου βγήκε σε καλό
και έμεινα εδώ πέρα
κανείς δεν με σιμώνει πια
σπρώχνουμε πιο πέρα

Θα πάρω την απόφαση
να έρθω στο χωριό μου
θα σε αφήσω ξενιτιά
και θα βγει σε καλό μου.

Άχαρη είσαι ξενιτιά
άπονη και πλανεύτρα
κι αν φύγω δεν θα ξαναρθώ
θα ρίξω μαύρη πέτρα

Τριάντα χρόνια κράτησες
κοντά σου το κορμί μου
και μου το ταλαιπώρησες
μαύρισες την ψυχή μου

Φαρμάκια εσύ με πότισες
και άσπρισαν τα μαλλιά μου
εξήντα χρόνων μ' έκανες
μου' κοψες τα φτερά μου

Ποτέ μου δεν σ' αγάπησα
στο λέω να το ξέρεις
και αν θα φύγω ορκίζομαι
πίσω δεν θα με φέρεις

Στον τόπο που γεννήθηκα
εκεί θε να γυρίσω
και στο μικρό μου το χωριό
θα πάω να κατοικήσω

Άχαρη είσαι ξενιτιά

Να ζήσω ήσυχη ζωή
στα υστερνά μου χρόνια
κει πάνω στα λιβάδια μας
παρέα με τ' αηδόνια

Κάθε κλαράκι και δεντρί
να είναι ο σύντροφός μου
κι' όπου βρυσούλα και πηγή
να είναι ο δροσισμός μου

Και να ξυπνώ πρωί - πρωί
χαράματα θαμπούλια
να βλέπω τον αυγερινό
να παίζει με την πούλια

Ν' ακούω τον πετροκότσυφα
και τις οξιές να τρίζουν
να βλέπω τους τσομπάνιδες
τα γίδια να σκαρίζουν

Ν' ακούω γάργαρα νερά
να τρέχουν στις βρυσούλες
να καμαρώνω όμορφα
όλες τις βλαχοπούλες

Κ' όταν θα' ρθει το τέλος μου
φίλοι μου να με κλάψουν
τώρα που πέθανα, εδώ
θέλω για να με θάψουν

Εκεί πιο κάτω στο μηρά
που είναι ο' Αϊ Θανάσης
εκεί και γώ θα αναπαυθώ
πόχει δροσιά η πλάση

Νοστάλησα τη Φούρκα μας
το όμορφο χωριό μας
το πατρικό το σπίτι μου
που βγήκε σε καλό μας

Εκεί θυμάμαι τα παλιά
την σούρλα, την αυλή μας
θυμάμαι και την κερασιά
που ήταν στην αυλή μας

Έρημο σπίτι στο χωριό

Μετά από χρόνια γύρισα
στο πατρικό μου σπίτι
βρήκα την πόρτα του κλειστή
και γκρεμισμένοι τοίχοι

Κάθισα κάτω στα σκαλιά
βουρκώσανε τα μάτια
και δω τριγύρω τη να ιδώ
την μαύρη την κατάντια

Πού 'σε πατέρα μας καλέ
και συ γλυκιά μας μάννα
ήρθα εδώ για να σας δω
να είμαστε αντάμα

Κανείς δεν μου απάντησε
κανένανε δεν βλέπω
και όλα μένουν ορφανά
σπίτι αυλή και πεύκο

Ένας διαβάτης περπατά
εις τον επάνω δρόμο
σταμάτα του είπα να σου πω
έχω μεγάλο πόνο

Μην ήξερες ή αντάμωσες
στον δρόμο τους δικούς μου
βρήκα το σπίτι μας κλειστό
και σάλεψε ο νους μου

Με κοίταζε και δάκρυσε
και μου είπε βουρκωμένος
ποιος είσαι εσύ ρε φίλε μου
μου φαίνεσαι σαν ξένος

Του λέω είμαι από εδώ
και ήρθα από τα ξένα
ήρθα να δω την μάνα μου
το δόλιο τον πατέρα

Μου είπε με αναστεναγμό
και με καημό μεγάλο
έφυγε ο πατέρας σου
και μην τον ψάχνεις άλλο.

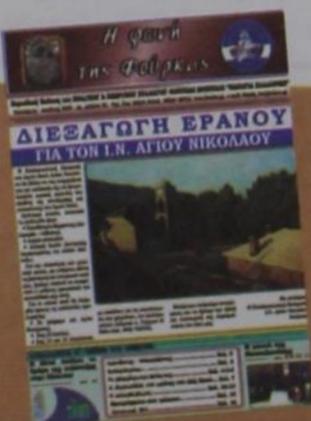
Την βλέπεις κείνη την πλαγιά
ειν' το νεκροταφείο
εκεί είναι το μνήμα του
του κάνανε μνημείο

Μαράθηκα σαν τ' άκουσα
και 'κλαψα σαν παιδάκι
γιατί δεν βρήκα τον μπαμπά
στο πατρικό σπιτάκι.

Πατέρα αυτού που βρίσκεσαι
να αναπαυτεί η ψυχή σου
ήσουν καλός πατέρας μας
με την καλή ευχή σου

Μας έφυγες ένα πρωί
στο μακρινό το δρόμο
είχε μεγάλο ανήφορο
και τώρα είσαι μόνος.

Όταν και γω θα 'ρθω αυτού
θα' ρθω να σ' ανταμώσω
και θα με βάλουν δίπλα σου
να είμαι στο πλευρό σου

«Η ΦΩΝΗ» UNITES US
YOUR PAYMENT MAKES
IT STRONGER
FOR LONGER AND LONGER!

Οι ξενιτεμένοι

Θα πάρω την απόφαση να έρθω στην πατρίδα να πάω στο μικρό χωριό που χρόνια δεν το είδα

Να αγναντέψω τα βουνά και τις ψιλές ραχούλες να δω τους βλάχους φίλους μου και φίλες βλαχοπούλες

Να δω την μάνα μου γριά τον γέρο μου πατέρα που από μικρός εδούλευε για να τα βγάλει πέρα

Και αφού εμεγαλώσαμε φύγαμε για τα ξένα τους δύο τους αφήσαμε με μάτια βουρκωμένα

Θα πάω και στην εκκλησιά ν' ανάψω ένα κεράκι όπως και τότε πήγαινα που ήμουνα παιδάκι

και θα φορέσω στο άλογο την μαύρη του τη σέλλα το χαλινάρι θα κρατώ την νύκτα και τη μέρα

Θα πάρω την αγκλίτσα μου τα μαύρα τα τσαρούχια και ψωμοτύρι στον τρουβά ορέ ζωή που είχα

Θα βγω στον Κατελάνη μας και στο ψιλό Ταμπούρι μετά θα βγω στον Αη Λιά στον ραπανά και λούρη

Θα πάω και στο Κινίτσιο μας υπήρχε ένα πεύκο εκεί τις βόλτες κάναμε καθόμασταν στον ίσκιο

Πιο πάνω στα λιβάδια μας εβγαίναμε παρέα εγώ με τ' άλλα τα παιδιά περνάγαμε ωραία.

Είχα ένα φίλο μου καλό τον Γούλα τον Βελέκη εμείς περνούσαμε καλά εδώ και κει παρέκει

Και στην πλατεία βγαίναμε στο καφενείο του Φράγκου στο Νίκο Μπούσιο μαγαζί δεν έμεινε ούτε φράγκο

Στο Κορωπί δουλέψαμε μαζί και δυό παρέα χρήματα κάναμε πολλά περνάγαμε ωραία

Εκεί περνούσαμε καλά και η ζωή ήταν φίνα κάθε βραδάκι τη βγάζαμε στην κοντινή Αθήνα

Τα καλοκαίρια ήμασταν στην Φούρκα την ωραία στα πανηγύρια τρέχαμε με την καλή παρέα

Πήγαμε στο Κεράσοβο ψηλά στη Σαμαρίνα στον πλάτανο καθόμαστε πίναμε και ρετσίνα

Εκεί εγνωριστήκαμε με ένα Σαμαρινιώτη ήτανε λεβεντόπαιδο και στην παρέα πρώτος

Γεράσης Ελευθέριος ήτανε το όνομά του και όταν στο κέφι μπαίναμε είχε πιτό και πιάτο

Πολλές τρέλες εκάναμε τα βράδια στην ταβέρνα τελάρα μπύρες πίναμε και κάναμε κουβέντα

Πατριωτικές αναμνήσεις

Τριάντα χρόνια ξενιτιά βαρέθηκα τα πάντα γι' αυτό θα φύγω απ' εδώ και θα' ρθω στην Ελλάδα

Θα πάω εκεί στην Ήπειρο στα Γιάννινα τα ωραία θα βρω τους φίλους τους παλιούς και θα περνάω ωραία

Θα επισκεφθώ και τα χωριά που κάνουν πανηγύρια και θα χορεύω τσάμικο Πωγώνι εις τα νύχτα

Εκεί γλεντάνε όμορφα με ντέφια και κλαρίνα και πίνουμε και τσίπουρο και από καμία ρετσίνα

Και θα ανταμώσω τα παιδιά που κάναμε παρέα πολλές τρέλες εκάναμε περνούσαμε ωραία

Θα πάω και στα Δολιανά Τζουμέρκα και Πωγώνι και θα χορέψω όμορφα να φύγουνε οι πόνοι

Θα ανέβω και στην Κόνιτσα σε όλα τα γύρω τα χωριά να θυμηθώ πια τα παλιά να φύγει η στεναχώρια

Θα πάρω τον ανήφορο προς το παλιό γεφύρι θα πάω στο Κεράσοβο που κάνουν πανηγύρι

Και κάτω από τον Πλάτανο εκεί μέσα στην πλατεία έπεσε ο Ανδρέας ο Χαλκιάς χορέψαμε στα τρία

Ορέ ζωή που κάναμε στα παιδικά μου χρόνια και τα έθιμά μας ρε παιδιά στα γερατιά ακόμα

μετά θα ανέβω πιο ψηλά και λίγο παραπάνω θα δω και γιδοπρόβατα και δίπλα τον τσομπάνο

Εκεί πιο πάνω βρίσκεται και το μικρό χωριό μου

την λένε Φούρκα όμορφη νοστάλγησα με πόνο

Γιατί εκεί μεγάλωσα στα παιδικά μου χρόνια μαζί με όλα τα αδέρφια μου πριν τα τριάντα χρόνια

Εκεί σχολείο επήγαινα από την τάξη πρώτη εκεί έμαθα τα γράμματα στην παιδική μου νιότη

Είχα ένα δάσκαλο καλό Ζωγράφο Ευριπίδη ήτανε πολύ έξυπνος μου' ρίχνε και κανά σκαμπίλι

Τώρα θυμάμαι όλα αυτά δακρύζω και πονάω θέλω να έρθω στο χωριό όμορφα να περνάω

Αγαπητέ μας φίλε Σπύρο σου μεταφέρουμε τα σχόλια τεσσάρων εντελώς ξένων ανθρώπων, προς το σύλλογό μας και τη Φούρκα: «Αυτός ο άνθρωπος μας συγκινεί κάθε φορά που διαβάζουμε τα ποιήματά του, μπράβο του να του πείτε, πρέπει να είναι πολύ πατριώτης και να αγαπά πολύ το χωριό του...».

Και εμείς με τη σειρά μας όλοι οι Φουρκιώτες σε ευχαριστούμε πολύ.

Θέλω να' ρθω στην Ήπειρο

Εις τα Γιάννενα θα πάω μέρα νύκτα θα γλεντώ εκεί που παίζουν τα κλαρίνα και θα την περνάω φίνα

Θα χορεύω Πωγωνήσιο και κανγκέλη ίσιο ίσιο θα κερνάω τα κλαρίνα και θα πιω πολύ ρετσίνα

θα ανταμώσω και τους φίλους που τους πόνεσα και κείνους τα περνάγαμε ωραία στην δική μας την παρέα

Κάθε βράδυ στην ταβέρνα κάναμε καλή κουβέντα τι ωραία που περνούσα χορεύοντας και τραγουδούσα

Στα χωριά στα πανηγύρια Τάβλι, τράπουλα, παιχνίδια και θα την περνώ σαν πρώτα έκανα ζωή και κότα

Κάθε βράδυ στην πλατεία και μετά στα καφενεία κασετόφωνο στο χέρι έκανα τον ντερμπεντέρι

Είχα φίλους πατριώτες όλοι ήμασταν Φουρκιώτες με τις βόλτες μεσ' στην πιάτσα είχε κρέας και σαλάτα

Πίναμε τα τσιπουράκια στις ταβέρνες τα βραδάκια και κάναμε και τις βολτούλες με κοπέλες βλαχοπούλες

Τύφλα να' χει η Αθήνα στο χωριό περνούσα φίνα μα στην ξενιτιά που είμαι δεν θα κάτσω πολύ φίλε θα γυρίσω στην πατρίδα που σε πόνεσα δεν σ' είδα

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΦΟΥΡΚΑΣ

Στις 22-8-2010 η Κοινότητα Φούρκας διοργάνωσε δεξίωση προς τιμήν του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας και Ελευθέρου Οικονομού στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού.

Παρευρέθηκαν ο Γενικός Επιθεωρητής Ελληνικής Αστυνομίας Βορείου Ελλάδος κος Χασαπάκης, Δήμαρχοι και πρόεδροι της περιοχής Κόνιτσας, Στρατιωτικοί και Αστυνομικές αρχές και φυσικά όλοι οι κάτοικοι της Φούρκας.

Ο πρόεδρος απένειμε στον κ. Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας τιμητική Πλακέτα με απεικόνιση την Ι.Μονή Κλαδόρμης Φούρκας, και το βιβλίο «Η Φούρκα της Πίδνου» του δασκάλου Χρήστου Εξάρχου. Κατά την προσφώνηση είπε τα εξής:

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ για να συγχαρούμε και να τιμήσουμε τον κ. Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, ένα δικό μας παιδί ο οποίος προ ολίγων μηνών ανήλθε στο ύπατο αξίωμα της Ελληνι-

κής Αστυνομίας.

Κε Αρχηγέ, βάλατε στόχο στη ζωή σας και το πετύχατε με το ήθος σας, την εργατικότητα, την υπομονή και επιμονή, δίχως να προέρχεσθε από τα μεγάλα τζάκια, όπως λέει και ο λαός μας.

Αγαπητέ Λευτέρη το αξίωμα αυτό το άξιζες. Σε συγχαίρουμε όλοι εμείς οι Φουρκιώτες και είμαστε υπερήφανοι για σένα και την οικογένειά σου.

Πιστεύουμε και ευχόμαστε ότι θα ανταπεξέλθεις με απόλυτη επιτυχία και στα νέα καθήκοντα που σου ανέθεσε η πατρίδα μας κατά την δύσκολη αυτή περίοδο που διανύουμε.

Το Κοιν. Συμβούλιο Φούρκας κατόπιν ομόφωνης απόφασής του, σου απονέμει την τιμητική αυτή πλακέτα και σου εύχεται υγεία, ευτυχία, καλό κουράγιο και ό,τι καλύτερο σε σένα και στην οικογένειά σου.

Ο πρόεδρος Κώστας Μουτσιούλης

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ευχαριστήριο – Συγχαρητήριο

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Δήμου Moorabin κ. Ευάγγελος Καλαμπούκας έστειλε την παρακάτω επιστολή – ευχαριστήριο – συγχαρητήριο προς τον απερχόμενο πρόεδρο κ. Σωκράτη Τόντη.

Προς τον κ. Σωκράτη Τόντη
14 NICHOL ST. HIGHETT VIC 3190

Κύριε Τόντη,

Λίγο καθυστερημένα αλλά εγκάρδια, σας πληροφορώ ότι η παραίτησή σας από το Διοικητικό Συμβούλιο λύπησε πάρα πολύ όλα τα μέλη του.

Θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε πάρα πολύ για όλες τις υπηρεσίες, δωρεές και θυσίες που προσφέρατε μέχρι τώρα καθ' όλη την πολυετή σας θητεία με την Κοινότητά μας.

Η κατανόηση, αλληλοβοήθεια και η συνεργασία που δείξατε με όλα τα μέλη τόσο του τωρινού όσον

και των προηγούμενων Διοικητικών Συμβουλίων, καθώς και οι ζεστές δοσοληψίες και η επικοινωνία που είχατε με τα μέλη και τους γονείς των παιδιών της Κοινότητάς μας και η δραστηριότητα και ενεργητικότητά σας προς όλους τους τομείς και ειδικά για το Τμήμα των Ηλικιωμένων, θα είναι για μας παράδειγμα προς μίμηση και θα μας μείνουν αξέχαστα και θα σας θυμόμαστε για πάντα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο για όλες αυτές τις υπηρεσίες που προσφέρατε στην Κοινότητά μας, τιμής ένεκεν, αποφάσισε όπως η είσοδος για σας και την κυρία σας σε οποιαδήποτε εκδήλωση της Κοινότητας, θα είναι δωρεάν. Είναι το λιγότερο που μπορεί να κάνει για σας.

Σας ευχόμαστε ολόψυχα ότι επιθυμείται και όπως κάθε σας ποθητό όνειρο γίνει πραγματικότητα.

**Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Με εκτίμηση Ο Πρόεδρος
Ευάγγελος Καλαμπούκας**

Ευχαριστήριο

Τον Ιούνιο του 2010 είναι την ευκαιρία λόγω των επαγγελματικών μου υποχρεώσεων και της νέας Δισκογραφικής μου δουλειάς, να διασχίσω τον Ατλαντικό και να ταξιδέψω για πρώτη φορά στην Αμερική και συγκεκριμένα στη Βοστώνη. Η χαρά βέβαια ήταν διπλή, από τη στιγμή που με υποδέχτηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι

συγγενείς μου εκεί!! Μου δώθηκε η ευκαιρία να ξαναδώ μετά από χρόνια κάποιους από αυτούς και κάποιους άλλους πολύ αγαπητούς για πρώτη φορά. Σάκη, Μάχη, Ηλία, Πόπη, Θεία Ζωή, Παπού Θωμά, Jim, Γιώργο, Νίκη, Κώστα, Άντζελα, Αθηνά, Carter και Athan, ευχαριστώ θερμά για τη φιλοξενία. Εύχομαι κάποια στιγμή στο μέλλον να ξανανταμώσουμε!!!!

Ανδρέας Β. Μουτσιούλης

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
H/Y - Δικτύων - Internet
Λευτέρης Βαλασκάκης - Φλώρος
e-mail: valaskakis_floros@yahoo.com
κιν.: 6979495930

Τρυφύλλι - Άχυρα
Σιτάρι - Καλαμπόκι
Σταφύλια
για Κρασί & Τσίπουρο
Παργαλέτσιος Δημήτρης
τηλ.: 24920 51360
κιν.: 6937 144345

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΣΟΥΒΛΑΣ
«ΓΙΝΝΗΙΩΤΙΚΑ & ΒΑΛΙΩΤΙΚΑ»
ΓΥΡΟΣ - ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ - ΜΠΙΦΤΕΚΙ ΣΠΙΤΙΚΟ
ΛΟΥΚΑΝΙΚΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ - ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΣΟΥΒΛΑΣ
ΜΕΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 89 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ
26510 26007 6988 813472

Velekis
• Τέντες
• Πέργκολες
• Συστήματα σκίασης
Βελέκης Δημήτρης
κατάστημα: Λεωφ. Έκρινου & Αναστασίου 28 - Μοσχόπολη Αττικής
τηλ. 22990 80515 - fax 22990 23959 - κιν. 6977 53666
Υποκατάστημα: Β. Κωνσταντίνου 153 - Κορυμφή • Τηλ. 210 6020794
www.velekis.gr - info@velekis.gr

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΑΠΗΤΩΝ - ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ
& ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ**
ΜΕΚΚΑ
Ε. ΔΟΥΒΑΝΑ
Π. ΜΕΛΑ 12 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ.: 26510-20478

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Νεόδμητη κατοικία
45m2, στο κέντρο του χωριού. Πληροφορίες στον κ. Αυξέντιο Δόση
Τηλ.: 6978221740.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ» 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010

Προσφώνηση του Προέδρου της Φούρκας κ. Κώστα Μουτσιούλη

να με τον νόμο Καλλικράτη, αυτόνομη κοινότητα Φούρκας αλλά και λόγω της αποχώρησής μου από τα κοινά, μετά από 16 χρόνια παρουσίας μου.

Γι' αυτό θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω για την πολύ καλή συνεργασία που είχα με τους διατελέσαντες Νομάρχες και Περιφερειάρχες στον Νομό Ιωαννίνων και στην Ήπειρο, τους Δ/ντες και Προϊσταμένους σ' όλες της υπηρεσίες σε Νομαρχιακό και Περιφερειακό επίπεδο, τις εκάστοτε στρατιωτικές, αστυνομικές αρχές, αλλά και κάθε άτομο μεμονωμένα, χωρίς την βοήθεια και συμπαράστασή των ίσως να μην επιτυγχάναμε τους στόχους που είχαμε θέσει στους διάφορους τομείς.

Κατά την ταπεινή άποψή μου, έργα, ενέργειες και πράξεις μικρής και μεγάλης σημασίας εντός και εκτός οικισμού έχουν γίνει και έχουν δρομολογηθεί.

Πιστεύω και εύχομαι ότι και η νέα, αιρετή πλέον, περιφερειακή Διοίκηση καθώς και η Δημοτική Αρχή, με τα νέα πλέον δεδομένα, θα δείξουν το πρέπον ενδιαφέρον για το ιστορικό, ορεινό και απaráμιλλο φυσικό κάλλος αυτό το χωριό που το λένε Φούρκα, ώστε η αναβάθμιση που ξεκίνησε τα τελευταία χρόνια να συνεχιστεί.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά για την διοργάνωση της εκδήλωσης αυτής:

- ▶ Τον Νομάρχη κ. Αλέκο Καχριμάνη και το τμήμα Δημοσίων Σχέσεων της Νομαρχίας με την υπεύθυνη κα Ελένη Βήρου.
- ▶ Την Διοίκηση της VIII Μερραρχίας
- ▶ Το 583ο τάγμα Πεζικού Κόνιτσας
- ▶ Την Αστυνομική Διεύθυνση Ιωαννίνων και τα Αστυνομικά Τμήματα Κόνιτσας και Πυρσόγιαννης.
- ▶ Τους συλλόγους Φούρκας
- ▶ Τους συγχωριανούς μας.
- ▶ Τους χορηγούς, εταιρεία εμφιάλωσης 3E Θεσσαλονίκης, τον κ. Θεόδωρο Νιτσιάκο, από τα Ιωάννινα, τον κ. Τάκη Κουκούλη από τη Σαμαρίνα και τον κ. Βασίλειο Γιάννο από Φούρκα, που χωρίς την αμέριστη συμβολή τους, η εκδήλωσή

μας δεν θα είχε στεφθεί με επιτυχία.

Τέλος, για άλλη μια φορά σας ευχαριστώ για την τιμή που μας κάνατε και την χαρά που μας δώσατε να παρευρεθείτε στην <<Γιορτή της Γυναίκα της Πίνδου>>.

Η αγάπη και η φιλοξενία όλων των Φουρκιωτών όπως τη ζείτε σήμερα θα σας συνοδεύει για πάντα.

- ▶ Σεβασμιότατε
- ▶ Κύριε Υπουργέ
- ▶ Κυρίες εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης
- ▶ Κύριε βουλευτή
- ▶ Κύριε Γενικό Δ/ντή της Περιφέρειας Ηπείρου
- ▶ Κύριε Νομάρχη
- ▶ Στρατηγέ
- ▶ Κύριε Γενικό Αστυνομικό Δ/ντή της Περιφέρειας Ηπείρου
- ▶ Κύριοι Δήμαρχοι
- ▶ Κύριοι Πρόεδροι Κοινοτήτων
- ▶ Κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών
- ▶ Κύριοι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης
- ▶ Αγαπητοί προσκεκλημένοι

Φίλες και Φίλοι

Εκ μέρους όλων των Φουρκιωτών, σας καλωσορίζω σήμερα στην επίσημη αυτή Γιορτή της Γυναίκα της Πίνδου, αλλά επίσης και των αξέχαστων Αξιωματικών Κων/νου Δαβάκη

και Αλεξάνδρου Διάκου. Μια εκδήλωση που είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής την ανεκτίμητη προσφορά της Γυναίκα των ορεινών χωριών της Πίνδου, αλλά και γενικότερα της Ηπειρώτισσας Γυναίκα.

Σχετικά με τα γεγονότα της εποχής του 1940 και την προσφορά της χωριάτισσας Γυναίκα της Πίνδου και των αξιωματικών Κων/νου Δαβάκη και Αλεξάνδρου Διάκου μας μίλησαν προ ολίγου στον Προφήτη Ηλία η αντινομάρχης κα Μαρία Τσολάκη και ο αξιωματικός της VIII Μερραρχίας.

Κύριοι εκπρόσωποι της Πολιτείας, Κυρίες και Κύριοι

Σήμερα θα είμαι πιο σύντομος απ' ότι τα προηγούμενα δέκα πέντε χρόνια, καθότι, όπως γνωρίζεται, από το επόμενο έτος δεν θα υπάρχει, σύμφω-

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΣΙΑΣΤΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

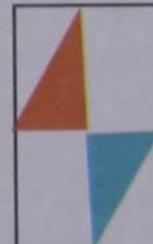
N. Ζέρβα 2, Ιωάννινα

Τηλ.: 26510 - 77502, 64.100, Fax: 70.926, Κιν.: 6972 - 055733

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΔΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Πτυχιούχος Medizinische Hochschule
Αννόβερο Γερμανίας

28ης Οκτωβρίου 19, Εύοσμος, 562 24
τηλ.: 2310 776.056, Κιν.: 6942 702 705

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β. ΡΑΔΟΣ
ΔΙΠΛ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΤΗΛ.: 26510 38547
ΜΑΡ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ 33

ΚΙΝ.: 697 3284191
Τ.Κ. 45 445 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

e-mail: theorados@yahoo.gr

ΟΙ ΘΕΙΟΙ ΣΥΝΔΑΙΤΥΜΟΝΕΣ

✎ Π. Δημητρίου Μπόκου

Ενα μικρό αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά στο μεγάλο αεροδρόμιο της πόλης. Τρεις άντρες κατέβηκαν. Οι δυο νεότεροι προχώρησαν και παρέδωσαν τις αποσκευές. Στάθηκαν για λίγο και οι τρεις στην αίθουσα αναμονής. Επιμένουμε να σας συνοδεύσουμε, κύριε, είπε ο ένας γυρνώντας προς αυτόν που στεκόταν στη μέση.

Είστε εκλεκτοί μου φίλοι και συνεργάτες, απάντησε εκείνος. Μα αυτή η δουλειά είναι αποκλειστικά δική μου. Εσείς φροντίστε για όσα άλλα προβλέπονται στο σχέδιο. Μην ανησυχείτε για μένα. Αντίο λοιπόν, φίλοι μου και θα τα ξαναπούμε σύντομα. Υποκλίθηκαν με σεβασμό και τον αποχαιρέτησαν. Εκείνος προχώρησε προς το αεροπλάνο που ζέστεινε τις μηχανές. Οι φοβεροί βρυχηθμοί από τους θηριώδεις κινητήρες του σκέπασαν σε λίγο τα πάντα. Καθώς το τεράστιο τζετ, ανυψώνοντας το τεράστιο ρύγχος του, ίδιο γιγάντιο πτηνό, χυνόταν σαν βέλος στον ουρανό, εκείνος άπλωνε μπροστά του ένα χάρτη μελετώντας ξανά την πορεία που σκόπευε ν' ακολουθήσει.

Σήκωσε το κεφάλι του καθώς η αεροσυνοδός στάθηκε μπροστά του με το δίσκο σεβασμού. Με φωτεινά χρώματα, καρφίτωμένο στο στήθος της, φιγουράριζε το σήμα της εταιρείας: «International Airways ■ E.B.». Όπου κι αν γύριζε το βλέμμα του έβλεπε παντού τον ίδιο τίτλο. Χαμογέλασε αδιόρατα. Ήταν το όνομα της δικής του αυτοκρατορίας. Ταξίδευε με τις δικές του αερογραμμές. Όλα εκεί ήταν δικά του. Και το αεροσκάφος και πολλά παρόμοια αεροσκάφη. Ένας στόλος ολόκληρος.

Η κοπέλα τον σέρβιρε κι ανυποψίαστη προχώρησε. Μαύρα γυαλιά, ψεύτικο γενάκι, μουστάκι, περούκα, όλα τον έκαναν αγνώριστο. Γιατί ναι, σήμερα ταξίδευε ινγκόνιτο. Σκοπός του να περάσει απαρατήρητος. Ήταν ένας απλός επιβάτης τρίτης θέσης. Το πασίγνωστο σήμα της εταιρείας του ήταν κρυμμένο στην πιο βαθιά του τσέπη. Δεν ήταν σήμερα ο βασιλιάς του οικονομικού κολοσσού που πήγαινε για εμπορικές συμφωνίες και κερδοφόρα συμβόλαια. Σήμερα ήταν μόνο πατέρας. Ένας βαθιά πονεμένος πατέρας που έψαχνε το παιδί του. Το χαμένο παιδί που, ζητώντας ελευθερία, έφυγε εδώ και δέκα χρόνια από το σπίτι τους, χωρίς να ξαναδώσει σημεία ζωής. Ο δυστυχισμένος πατέρας μάζεψε τις πληροφορίες του, όσες μπόρεσε, έφτιαξε το σχέδιο του και ξεκίνησε. Θα πήγαινε πολύ μακριά. Στο άλλο ημισφαίριο. Στην άκρη της γης. Μα άξιζε τον κόπο. Πάνω απ' όλα ήταν πατέρας. Μπορούσαν να περιμένουν οι μπιζνες.

Η πτήση κράτησε ατέλειωτες ώρες. Όταν

πάτησε ξανά στη γη, ένα αυτοκίνητο τον περίμενε στην έξοδο του αεροδρομίου. Ένα παλιό, μεταχειρισμένο αυτοκίνητο. Καλό όμως για το σκοπό του. Έτρεξε μ' αυτό χιλιάδες χιλιόμετρα. Μέσα σε κατοικημένες και ακατοίκητες περιοχές. Μέχρι το τελευταίο οδικώς προσβάσιμο σημείο. Παραπέρα απλωνόταν άγρια ερημιά. Άβατη στα τεχνικά ανθρώπινα μέσα. Μα ο άνθρωπος του με δυο δυνατά άλογα τον περίμενε εκεί. Συνέχισε έτσι το ταξίδι του ώσπου τα εγκατέλειψε κι αυτά. Είχε φτάσει στο χείλος ενός μεγάλου γκρεμού. Ένα μόνο φιδωτό μονοπάτι, κλωστή στον άνεμο, κατέβαινε στο απόκρημνο χάος.

Μα έπρεπε να το περάσει κι αυτό. Κατάμικτος, νικώντας τον ίλιγγο, κατέβηκε σιγά-σιγά το αβυσσαλέο κενό. Στο τέρμα του χάους ένας κόσμος αλλοιώτικος, φρικιαστικός, υπόγειος ανοίχτηκε μπροστά του. Σ' ένα μεγάλο άνοιγμα σπηλιάς ένα κοπάδι ανθρώπων φάνηκε να πηγαινοέρχεται στα έγκατα της γης. Ρακένδυτοι, σκελετωμένοι, ξυπόλητοι, φαντάσματα, σκιές του εαυτού τους. Άνθρωποι που είχαν χάσει την ελευθερία τους για το δικό του λόγο ο καθένας και είχαν κατακτήσει σκλάβοι στο πιο σκληρό αφεντικό.

Εργάτες στα παράνομα, κρυφά του ορυχεία στα βάθη της γης, χωρίς να βγαίνουν ποτέ στην επιφάνεια, στον αέρα, στο φως. Άνθρωποι σε έσχατη εξαθλίωση, σε απέραντο πόνο. Είχε μάθει πως μέσα στο μεγάλο πλήθος των δυστυχισμένων αυτών βρισκόταν χαμένος κι ο γιος του. Ντύθηκε μεταλλωρύχος χωρίς διαταγή. Πήρε με τη θέλησή του και χωρίς να τον αντιληφθεί κανένας τη μορφή του δούλου-εργάτη για να βρει και να σώσει το παιδί του.

Πέρασε μέρες σκληρής δουλειάς και κακουχίας αφάνταστης χωρίς να γογγύσει. Πείνασε, δίψασε, πληγώθηκε, κουράστηκε, δέχτηκε αμέτρητες προσβολές χωρίς να μετανοιώσει. Σε όλα άντεξε. Και κάποια στιγμή άγγιξε το σκοπό του.

Είδε το γιό του ανάμεσα σε μια ομάδα σκλάβων που έτρεχαν μπροστά του κάτω απ' το μαστίγιο των φρουρών. Είχε προ-τοιμασθεί για ό,τι θ' αντίκρυζε. Μα σαν ατένισε το σκέλεθρο του παιδιού του, το σοκ ήταν αφάνταστο. Δεν άντεξε. Η καρδιά του αναλύθηκε σε μυστικό λυγμό, τα μάτια του γέμισαν ζεστά δάκρυα. Τραβήχτηκε σε μια γωνιά κι έκλαψε πικρά. Γιέ μου, παιδί μου! Πόσες φορές προσπάθησα για σένα, μα πάντα με απόδιωχνες. Και νάτο τώρα το κατάντημά σου.

Η ομάδα δούλευε εσπευσμένα, καθώς τα βα-

γονέτα ανέβαιναν φορτωμένα από τα βάθη του ορυχείου. Τα φορτία στοιβάζονταν σε μικρά φορτηγά, μεταφέρονταν υπόγεια σε μυστικά σημεία των ακτών και φορτώνονταν κρυφά σε πλοία. Οι κινήσεις των σκλάβων όλο και δυσκόλευαν, καθώς ο κόπος βάραινε τα καταπονημένα και πληγωμένα κορμιά τους. Τα βήματα του γιου του γίνονταν όλο και πιο ασταθή. Σε λίγο κατέρρευσε οριστικά. Στην πτώση του παρέσυρε το σύντροφο του. Το φορτίο τους έγειρε, ξέφυγε απ' τα χέρια τους και κυλώντας στα πρηνή της σπηλιάς χάθηκε στο βάραθρο. Οι φρουροί λύσσαζαν.

Ο άτυχος σκλάβος, που μόλις ανέπνεε, στήθηκε αμέσως στο στύλο. Με μια κίνηση του μαστιγίου το λερωμένο του πουκάμισο σκίστηκε. Η μαστίγωση ήταν η πιο άμεση όσο και σκληρή τιμωρία για κάθε λάθος, απροσεξία ή παράβαση. Τα μαστίγια υψώθηκαν και σφύριζαν στον αέρα. Μα την ίδια στιγμή ο ταλαίπωρος πατέρας βρέθηκε μπροστά τους.

Θα πάρω εγώ τη θέση του, είπε ήρεμα μα αποφασιστικά. Μαστιγώστε εμένα αντί γι' αυτόν. Οι φρουροί τα 'χασαν. Δεν τους είχε ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο. Τους ήταν αδιανόητη μια τέτοια κίνηση. Μα τί είχαν να χάσουν; Γέλασαν περιφρονητικά. Κανένα πρόβλημα για μας, γρύλλισαν άγρια, φάε το κεφάλι σου αν το θες. Εμπρός, πλήρωσε λοιπόν εσύ γι' αυτόν.

Ο πατέρας δέθηκε στο στύλο και πάραυτα τα μαστίγια όργωσαν πρόθυμα την πλάτη του. Το χόμα βάφτηκε κόκκινο. Όταν το μακάβριο έργο τελείωσε, αιμόφυρτος, σχεδόν λιπόθυμος, εγκαταλείφθηκε σε μιαν άκρη. Έκαμε ώρες να ξανασταθεί στα πόδια του, μα, όταν σηκώθηκε, απαίτησε να δει το αφεντικό. Και τότε ζήτησε την άμεση εξαγορά του γιου του.

Ποιος είσαι εσύ; Και τί μπορεί να δώσει ένας σκλάβος για άλλο σκλάβο; με υπεροψία και σαρκασμό μίλησε ο τύραννος.

Δεν είμαι καθόλου σκλάβος σου, αποκρίθηκε θαρρετά ο πατέρας. Πέταξε αμέσως το ψεύτικο γενάκι, την περούκα, το μουστάκι. Τράβηξε από την τσέπη του τη μυστική ταυτότητα του προέδρου των «International Airways ■ E.B.» και την κόλλησε στο πρόσωπο του αλαζόνα. Ο δικτατορικός έμεινε άναυδος. Αναγνώρισε τον παγκόσμια γνωστό και πανίσχυρο μεγιστάνα-ιδιοκτήτη των «Διεθνών Αερογραμμών - E.B.». Γνώριζε καλά την παντοδυναμία του ανθρώπου που κατάστικτος απ' τις πληγές

φάνταζε εκεί μπροστά του μικρός και αδύναμος. Δεν διέθετε το σθένος να τον αντιπαλέψει. Ένοιωσε ξαφνικά εντελώς εξουθενωμένος

και ασήμαντος. Ο πατέρας υπέγραψε αμέσως το τσεκ με το ποσό της εξαγοράς. Πήρε στα χέρια του το συμβόλαιο της αιχμαλωσίας και το έσκισε. Ο γιος του ήταν ελεύθερος. Τον έφεραν μπροστά του. Μετά βίαια στεκόταν στα πόδια του. Ο πατέρας τον αγκάλιασε τρυφερά. Όταν κατάπληκτος εκείνος τον αναγνώρισε και κατάλαβε τί συμβαίνει,

Πατέρα, εσύ; ψέλλισε μονάχα αδύναμα και σωριάστηκε για δεύτερη φορά στο χώμα.

Ο πατέρας τον σήκωσε με προσοχή στους αιμόφυρτους ώμους του και προχώρησε προς την έξοδο της σπηλιάς. Ο δρόμος της επιστροφής άρχισε. Με υπεράνθρωπη προσπάθεια και απερίγραπτο κόπο ανέβασε σιγά-σιγά το μισοπεθαμένο παιδί του μέσα απ' το δυσανάβατο μονοπάτι του φοβερού γκρεμού. Τον έφερε ως εκεί που τον περίμενε ο άνθρωπός του με τα άλογα. Τον φόρτωσαν προσεκτικά στη σέλλα και διασχίζοντας ξανά την αφιλόξενη ερημιά τον έφεραν στην κοντινότερη κατοικημένη περιοχή. Ένα πρόχειρο μικρό θεραπευτήριο ήταν κιόλας στημένο. Ο γιος του θα έμενε εκεί μέχρι να αναρρώσει εντελώς.

Παιδί μου, είπε ο πατέρας πριν φύγει. Η δική μου αποστολή τελείωσε. Ό,τι ήταν να γίνει από μένα, έγινε. Σου ξανάδωσα τη ζωή, την ελευθερία σου. Τα πάντα τώρα εξαρτώνται από σένα. Όλοι μας σε περιμένουμε με λαχτάρα. Το σπίτι μας είναι και δικό σου σπίτι. Η πόρτα μας θα 'ναι πάντα ανοιχτή, αν θέλεις να γυρίσεις. Αυτό το σήμα που σου εμπιστεύομαι με τη σφραγίδα μου, θα σου εξασφαλίσει τα πάντα στο ταξίδι σου. Αν πάλι δεν θέλεις, κανένας δεν θα σε αναγκάσει για τίποτε. Η απόφαση είναι στο δικό σου χέρι και μόνο.

Τον αγκάλιασε, τον φίλησε τρυφερά κι έφυγε. Οι μέρες πέρασαν και σαν ο γιος κατάλαβε πως βρήκε πια τον εαυτό του, είπε:

Ο πατέρας μου έκαμε και έπαθε τόσα για μένα. Πλήρωσε ακόμα και με το αίμα του. Δεν μπορώ να μείνω αναισθητός στην τόση αγάπη. Θα γυρίσω στον πατέρα μου και δεν με νοιάζει αν θα 'μαι ακόμα κι ο τελευταίος μέσα στο σπίτι μας.

Ο δρόμος της επιστροφής, χάρη στο όνομα του πατέρα του, ήταν παντού ανοιχτός.

Η νύχτα σκέπαζε ακόμα τους λόφους, όταν έφτασε στο πατρικό του. Ήξεραν για την ώρα του ερχομού του, καθώς έστειλε το τελευταίο του μήνυμα πριν πάρει την τελική του πτήση. Όμως το σπίτι υψωνόταν μπροστά του σιωπηλό, ολοσκότεινο. Πουθενά φως, κανένα σημάδι πως τον περιμένουν. Χτύπησε επανειλημμένα το κουδούνι.

Τίποτε. Κίνηση καμιά. Έριξε με αμηχανία το βλέμμα γύρω του. Η αμφιβολία τρεμούλιασε φευγαλέα τα φυλλοκάρδια του. Μήπως

δεν ήθελαν με την καρδιά τους τον ερχομό του; Απόδιωξε όμως με αποστροφή τη σκέψη αυτή. Μα τότε; Γιατί δεν τον περίμενε κανείς; Έφερε ένα γύρο τη μάντρα με τις κλειστές αυλόπορτες. Ο ελαφρός άνεμος σάλεψε τα δέντρα του κήπου. Ένοιωσε τη νυχτερινή ψύχρα και κουμπώθηκε. Κάθισε λίγο παράμερα συλλογισμένος.

Μα πριν ακόμα προλάβει για τα καλά να τον τυλίξει η ανησυχία, κουβέντες, θόρυβοι και φώτα από το δρόμο τράβηξαν την προσοχή του. Μεμιάς αδέρφια, γονείς, η οικογένεια ολόκληρη, βρέθηκαν γύρω του. Η μητέρα του τον έσφιξε πρώτη στην αγκαλιά της πλημμυρισμένη από ευτυχία. Έπεσαν όλοι πάνω του ορμητικά με τη χαρά έκδηλη στα πρόσωπά τους. Τον αγκάλιαζαν, τον φιλούσαν. Το σπίτι φωτίστηκε στο λεπτό, έλαμψε ολόκληρο. Χύθηκαν όλοι γεμάτοι ενθουσιασμό να ετοιμάσουν μεγάλη γιορτή, να τον ευχαριστήσουν. Το μεγάλο τραπέζι στρώθηκε σιγά-σιγά, για να πανηγυρίσουν το μεγάλο γεγονός. Χιλιάδες μνήμες τον πλημμύριζαν καθώς αντίκρυζε την κάθε αγαπημένη του γωνιά. Μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας θυμήθηκε κάποτε να ρωτήσει:

Μα πού είχατε πάει; Δεν πήρατε το μήνυμά μου;

Βεβαίως και το πήραμε. Μα ξεχνάς τί είναι σήμερα, γιέ μου; είπε η μητέρα αγκαλιάζοντάς τον τρυφερά με το βλέμμα της.

Ω, μα ναι, Χριστούγεννα! αναφώνησε σα να ξυπνούσε από λήθαργο. Ω, Θεέ μου, τα ξέχασα όλα.

Ναι, γλυκέ μου! συνέχισε η μητέρα του. Και κάναμε ό,τι ακριβώς έκαμες κι εσύ. Πήγαμε στη Λειτουργία.

Και είναι τόσο σημαντικό αυτό; Και σε τί μπορεί να μοιάζει με τον ερχομό μου η Λειτουργία; ρώτησε απορημένος.

Απόλυτα σημαντικό, παιδί μου, πήρε το λόγο ο πατέρας. Και τόσο απλό, αν το σκεφθείς. Σήμερα είσαι συνδαιτυμόνας στο τραπέζι μας, επειδή θέλησες να έλθεις κοντά μας. Αλλιώς, αν ήσουν μακριά, δεν θα 'τρωγες, δεν θα 'πίνες, δεν θα χαιρόσουνα μαζί μας. Θα ήσουν έξω απ' τη γιορτή μας. Μόνος, κατάμονος στην ανθρώπινη ερημιάς την παγωνιά.

Δεν θα 'θελα ποτέ να ξαναζήσω κάτι τέτοιο.

Ας πάμε τώρα και στην οικογένεια του Θεού. Μας προσκαλεί κι Αυτός στο σπίτι Του, μας κάνει το τραπέζι. «Ελάτε», μας λέει. «Όλα τα έχω έτοιμα. Έσφαξα τα "σιτιστά" μου, τα πιο καλοθρεμμένα μου μοσχάρια και σας περιμένω». Πώς όμως θα γευτούμε το θεϊκό αυτό μενού, αν δεν κοπιάσουμε ως εκεί; Θα φάνε μόνο και θα γιορτάσουν όσοι παρακαθίσουν

και μάλιστα αδελφωμένοι στο τραπέζι Του.

Όμως γιατί να μην επιδιώξω κάτι δικό μου, ατομικό με το Θεό; Μια σχέση όπως εγώ τη νοιώθω κι όπως εγώ την εννοώ;

Μα ο Θεός έχει πολλούς στην οικογένειά Του, θέλει πολλούς κοντά Του. Μόνος γιατί και όχι με τους άλλους; Αρκεί, θαρρείς, αυτό; Αν είσαι χωρισμένος απ' τους άλλους, ούτε με το Θεό θα 'σαι ποτέ. Και το Θεό δεν θα Τον βρούμε λέγοντας κουβέντες στον αέρα, που δεν κοστίζουν τίποτε, αλλά αν γίνουμε πραγματικά συνδαιτυμόνες Του, παρόντες όλοι στο τραπέζι Του. Αυτά τα δύο διαφέρουν μεταξύ τους όσο η μέρα από τη νύχτα. Δεν χορταίνεις με λόγια, αν δεν είσαι παρών εκεί που είναι η τροφή και το νερό. Δεν υπάρχει υποκατάστατο γι' αυτό. Τρώμε λοιπόν και πίνουμε στο τραπέζι του Θεού, γιατί μονάχα έτσι θα ζήσουμε.

Αλλιώς, αν μείνουμε απ' έξω, λιμοκτονούμε και πεθαίνουμε. Είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου δηλαδή. Απλό, μα τόσο σημαντικό. Και όσο ζούμε εδώ στη γη, τραπέζι του Θεού είναι ο Δείπνος Του ο Μυστικός, το Σώμα και το Αίμα του Υιού Του, η Λειτουργία Του, που φέρνει από τώρα ανάμεσά μας του μέλλοντα αιώνα τη ζωή στη Βασιλεία Του. Εκεί λοιπόν με όλους τους οικείους Του πηγαίνουμε κι εμείς, στη Λειτουργία, στο τραπέζι Του, όπως ήρθες εσύ σε μας και στη χαρά μας σήμερα. Δεν το 'χα σκεφθεί ποτέ μ' αυτόν τον τρόπο, είτε συλλογισμένος ο γιος.

Μακάρι, όπως εδώ σήμερα, έτσι να τρώμε και να πίνουμε και στη Βασιλεία του Θεού, φώναζε κάποιος απ' την παρέα.

Αμήν! απάντησαν με μια φωνή υψώνοντας όλοι τα ποτήρια τους.

Και σα να είχαν γίνει από τώρα κιόλας συνδαιτυμόνες του Θεού, γύρω στο θεϊκό εκείνο πανευφρόσυνο τραπέζι, μια αχτίνα μυστική αντιφέγγισε στα πρόσωπά τους. Κι όλα γύρω τους σα να βουτήχτηκαν σε αλλόκοσμη, ανεξήγητη ομορφιά.

**Το Πανηγύρι μας
τον 15 Αύγουστο**

Η αναβίωση του πανηγυριού

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον αδελφό σύλλογο Θεσσαλονίκης, για την καθόλα επιτυχημένη προσπάθεια να αναβιώσει το πανηγύρι του χωριού μας. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν πέρα από κάθε προσδοκία. Χρόνια είχαμε να ζήσουμε κάτι ανάλογο. Ο σκεπαστός και κλεισμένος χώρος στην πάνω πλατεία, βοήθησε στην άνεση όλων μας, και εξασφάλισε τη συνέχεια του γλεντιού ακόμη κι αν έβρεχε ή φύσαγε. Τα έξοδα της ενοικίασης του σκέπαστρου, των τραπέζιων, καρεκλών μοιράστηκε ισόποσα και ο δικός μας σύλλογος στα Γιάννινα.

Άφθονο το ποτό και τα σουβλάκια, ουρές οι παραγγελίες. Ορχήστρα θανάσια, χορός άλλο τίποτε. Όλοι σηκώθηκαν. Οι ζυγίες διπλές, τριπλές. Άλλοι δεν χώραγαν. Ξεχωριστές στιγμές στο πανηγύρι, η είσοδος των μικρών Φουρκιωτόπουλων που με το χορό τους ξεσήκωσαν όλους μας με τα χειροκροτήματα και τις ζητωκραυγές.

Επίσης, τα πλήθη ξεσηκώθηκαν και στο πρώτο αντίκρισμα των ντυμένων με τις Φουρκιώτικες στολές του συλλόγου μας, μελών του Δ.Σ. του συλλόγου Θεσσαλονίκης που συνεχίσανε το χορό σηκώνοντας τον κόσμο από τα τραπέζια. Σύντομα η πίστα γέμισε με κόσμο και άδειασε μόνο όταν πλέον η ώρα πέρασε. Με τις καλύτερες εντυπώσεις όλων μας, ευχόμαστε πάντα τέτοια παιδιά. Μας συγκινήσατε και σας ευχαριστούμε γι' αυτό. Καλή αντάμωση το καλοκαίρι.

Με αγάπη το Δ.Σ

Αλλαγή σελίδας

Τελευταία Συνεδρίαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Φούρκας (29-12-2010)

Τελευταία απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Όπως όλοι γνωρίζουμε από την 1-1-2011 δεν ισχύει ο Ν. 3263/Α (Κ.Δ.Κ.) αλλά ο Ν. 3852/2010 (πρόγραμμα Καλλικράτης).

Με την εφαρμογή του νέου Νόμου η Κοινότητα μας παύει να υφίσταται ως αυτόνομη Κοινότητα, με τον δικό της Πρόεδρο και το δικό της Κοινοτικό Συμβούλιο, αλλά ως Δημοτική Ενότητα Φούρκας Δήμου Κόνιτσας.

Συνενώνεται με τους Δήμους Κόνιτσας και Μαστοροχωρίων καθώς και με τις Κοινότητες Αετομηλίτσας και Διστράτου και όλοι μαζί θα αποτελούν από εξής τον Νέο Δήμο Κόνιτσας.

Η Κοινότητά μας θα εκπροσωπείται στον νέο Δήμο, προς το παρόν, με ένα Δημοτικό Συμβούλιο και ένα υπεύθυνο για τα θέματα του χωριού μας θα είναι ο τοπικός εκπρόσωπος που θα εκλέγεται από τους δημότες μόνον της κοινότητάς μας.

Από την 1-1-2011 αλλάζουμε σελίδα τα πάντα θα διεκπεραιώνονται από την Κόνιτσα. Ας ελπίσουμε και να ευχηθούμε να πάνε όλα καλά και η ανάπτυξη του χωριού μας να συνεχισθεί με γρηγορότερο ρυθμό από ό, τι σήμερα.

Για να φτάσουμε στο κομβικό αυτό σημείο της ύπαρξης του χωριού «ΦΟΥΡΚΑ» πρέπει νοερά να γυρίσουμε αρκετούς αιώνες πίσω (ακριβώς δεν γνωρίζω κανείς κατά την άποψή μου), τότε που πρωτο-ιδρύθηκε, αυτό που λέμε σήμερα χωριό «ΦΟΥΡΚΑ» που κατόρθωσε δια μέσου των αιώνων να επιζήσει αντιμετωπίζοντας τόσες και τόσες αντίξοες συνθήκες (φυσικές καταστροφές, πυρκαγιές, εκδιωγμοί, επαναπατρισμοί κ.τλ.).

Έτσι πορεύθηκε το χωριό μας δια μέσου των αιώνων για να το απολαμβάνουμε εμείς σήμερα και να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό, για την όμορφη Φούρκα μας.

Κάποιοι όμως Φουρκιώτες σήκωσαν το βάρος αυτό, έδωσαν ότι είχαν και δεν είχαν και μάλιστα μερικοί και την ίδια την ζωή τους.

Γι' αυτό σήμερα στις 29-12-2010 εισηγούμαι και προτείνω να απευθύνουμε ένα «ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» στους κατοίκους, περισσότερο στους διατελέσαντες κοινοτικούς συμβούλους και ακόμη περισσότερο στους διατελέσαντες προέδρους οι οποίοι προσέφεραν (ανάλογα με τις δυνατότητές τους ο καθένας) και πρόσθεσαν ένα λιθαράκι σ' αυτό που λέμε «ΧΩΡΙΟ ΦΟΥΡΚΑ» από την περίοδο ίδρυσης της μέχρι και σήμερα.

**Σας ευχαριστώ ο πρόεδρος
Κώστας Μοντισιόλης**

Το Κοινοτικό Συμβούλιο μετά από διαλογική συζήτηση και αφού άκουσε την εισήγηση του προέδρου

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

- Ψηφίζει ομόφωνα την εισήγητη του Προέδρου.
- Η απόφαση αυτή τελευταία της τελευταίας συνεδρίασης του Κοινοτικού Συμβουλίου Φούρκας έλαβε αύξοντα αριθμό 107-2010.

Η ΦΟΥΡΚΑ

Κατά το έπος του 1940, την κατοχή και την απελευθέρωση

Τώρα που τελείωσαν οι πάσης φύσεως και είδους, πανελλήνιες, εκδηλώσεις για την γιορτή του Ιστορικού και ιδιαίτερου ηγερμού «ΟΧΙ» της Ελλάδας μας την 28η Οκτωβρίου 1940 και οι σάλπιγγες και τα τύμπανα «εσίγησαν», η μνήμη μου ανέσυρε από την αχλή και το βάθος των εβδομήντα ετών που πέρασαν από τότε, σειρά διαφόρων γεγονότων και περιστατικών, ιδιαίτερος σπουδαίων και σημαντικών και εξόχως τιμητικών, τόσο για το χωριό μας ως σύνολο, όσο και για τους κατοίκους της γενικώς.

Πολλά από τα προαναφερθέντα γεγονότα και περιστατικά, αναγράφονται σε κείμενό μου που δημοσιεύθηκε στη έγκριτη ημερήσια εφημερίδα των Ιωαννίνων «ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ» σε τρεις συνέχειες την 27-2- την 28-2 και 4-3-1998, στην προσπάθειά μου να αντικρούσω με αυτό, κείμενο κακόβουλο, γεμάτο αναλήθειες και καθ' όλα συκοφαντικό για το χωριό μας και γενικά για τους κατοίκους του, που είχε γράψει, ο ήδη «εκδημήσας εις κύριον» Στέφανος Μπέττης, δάσκαλος, και είχε δημοσιευθεί εις την ίδια ως άνω εφημερίδα Ιωαννίνων «Πρωινός Λόγος» σε δύο συνέχειες την 9η και 23η Δεκεμβρίου του έτους 1997.

Επειδή εκτιμώ και θεωρώ ότι το υπ' όψιν κείμενό μου, με αναφορά σε γεγονότα και περιστατικά που καλύπτουν τόσο την περίοδο των πολεμικών γεγονότων του 1940, στην ευρύτερη περιοχή του χωριού μας, ήτοι την περίοδο των αγώνων, της προσφοράς και των θυσιών, όσο και της ξενικής κατοχής, ήτοι την περίοδο των διωγμών, της τρομοκρατίας και της αντιστάσεως, όσο και τελικώς την περίοδο της απελευθερώσεως ήτοι την περίοδο της αναγνωρίσεως υπό της πολιτείας και της πολλαπλής, υπ' αυτής και των διαφόρων οργάνων της «επιβραβεύσεως, τόσο της Φούρκας, όσο και των κατοίκων της, αποτελεί, για μεν τους μεγαλύτερους που τυχόν τα έζησαν μια καλή αφορμή να τα ξαναθυμηθούν, για δε τους νεώτερους μια καλή πηγή πληροφόρησης και γνώσης της νεωτέρας «Ιστορίας του ιστορικού χωριού τους, ώστε να γνωρίζουν, τους λόγους για τους οποίους πρέπει να αισθάνονται και να είναι ιδιαίτερος υπερήφανοι για την Φουρκιώτικη καταγωγή τους, το δίνω – το κείμενο μου – στην καλή μας εφημερίδα «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΦΟΥΡΚΑΣ» για δημοσίευση. Έχει δε αυτό – κείμενο – ως εξής:

«ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ!»

Κύριε Διευθυντά,

Κάπως καθυστερημένα γράφω τις σειρές αυτές. Γι' αυτό και χρησιμοποιώ τον παραπάνω τίτλο, ώστε οι αναγνώστες να αντιληφθούν από την αρχή, ότι τα εν συνεχεία γραφόμενα έχουν άμεση σχέση με τα όσα ο κ. Στ. Μπέττης έγραψε με

τον τίτλο αυτό και δημοσιεύθηκαν στην έγκριτη εφημερίδα σας την 9η και 23η Δεκεμβρίου π. έτους 1997 και τα οποία διάβασα, με ιδιαίτερη προσοχή.

Δεν έχω ασχοληθεί και γι' αυτό, δεν θα ασχοληθώ και εδώ με το θέμα της εθνολογικής καταγωγής και του γλωσσικού ιδιώματος και διαλέκτου των Βλαχών.

Με αυτό έχουν ασχοληθεί στο απώτερο και το πρόσφατο παρελθόν αρκετοί ξένοι και διακεκριμένοι Έλληνες μελετητές και φοβούμαι, ότι αυτό θα συμβεί και στο μέλλον εφ' όσον, από τα μέσα περίπου του περασμένου αιώνα, που ξένα συμφέροντα το δημιούργησαν, εκ του μη όντος, προσπαθούν σκοπίμως να το διατηρούν στην επιφάνεια, επιδιώκοντας, μέσω αυτού, να αποκομίσουν διάφορα οφέλη.

Σε αυτούς, τους εξαιρετους Έλληνες ειδήμονες, αφήνω το θέμα αυτό. Εδώ θα ασχοληθώ, με κάθε δυνατή συντομία, ΜΟΝΟ με το θέμα της συμμετοχής των γυναικών της Φούρκας στο έπος της Πίνδου και μάλιστα, συμπληρωματικά προς τα όσα έγραψε, με εξαιρετική σαφήνεια και πληρότητα, ο κατά πάντα αγαπητός μας και πολυγραφότατος λογοτέχνης, ποιητής και κριτικός κ. Ν. Τέντας, στην εφημερίδα σας της 18ης Δεκεμβρίου π. έτους 1997.

Πράττω δε τούτο, επειδή ο κ. Στ. Μπέττης, με αφορμή την κριτική του σε βιβλίο κάποιου Γ. Εξάρχου που δημοσιεύθηκε στην έγκριτη εφημερίδα σας, την 9η Δεκεμβρίου π. έτους 1997, τις γυναίκες της Φούρκας, τις διέγραψε, με μια μονοκονδυλιά, κατά το κοινώς λεγόμενον, από τον κατάλογο των ηρωίδων της Πίνδου αρνούμενος σ' αυτές κάθε συμμετοχή, στο έπος του 1940 και τις κατέβασε, με όλως «ελαφράν καρδίαν» από το βιβλίο της τιμής και της δόξης, που όλως δικαίως η ιστορία τις ανέβασε και τις έστησε, μαζί με τις γυναίκες των άλλων Παραπινδίων χωριών.

Έκανε δε αυτό ο κ. Στ. Μπέττης προφανώς, επειδή οι βλάχοι και οι βλάχες του «μυρίζουν πριτσιαίς», όπως τόσο άκομψα γράφει, στην ίδια εφημερίδα σας την 23η Δεκεμβρίου π. έτους 1997 και αυτή την μυρωδιά, ο εξ απαλών ονυχών γαλαζοαίματος κ. Στ. Μπέττης, δεν την ανέχεται σε καμία περίπτωση.

Πριν όμως συνεχίσω, θέλω να κάνω τις εξής δύο διευκρινίσεις ήτοι:

1) Μάχη της Πίνδου, είναι αυτή που διεξήχθη στην γεωγραφικώς και τοπογραφικώς γνωστή και καθορισμένη περιοχή της Πίνδου με ευθύνη και διαταγή, κατά την πρώτη τουλάχιστον φάση, του γενναίου επιτελικού στρατηγού Β. Βραχνά διοικητού της τότε συγκροτουμένης, με επιστρατευμένους, εις το γειτονικό μας χωριό Επταχώρι, 1ης Μεραρχίας πεζικού εις την οποία είχε υπαχθεί το, υπό τον Κ. Δαβάκη ηρωικό απόσπασμα Πίνδου και για την οποία διαταγή του ο στρατηγός, στην

✎ Γράφει ο Σεραφείμ Φράγκος

από 14-12-1970 ιδιόχειρη επιστολή του προς τον γράφοντα, έγραφε τα εξής, μεταξύ άλλων: «... Αγαπητέ κ. Φράγκο... ως διοικητής όμως της 1ης Μεραρχίας Λαρίσης, όστις διέταξα την επιτυχή εκείνην αντεπίθεσιν, δια της υπ' αριθμ. 23/31-10-40 ώρα 22.30 ιστορικής Διαταγής της Μεραρχίας, δια την 1ην Νοεμβρίου 1940...»

και 2) Μάχη του Καλπακίου, είναι αυτή που διεξήχθη στην επίσης γεωγραφικώς και τοπογραφικώς γνωστή και καθορισμένη περιοχή του Καλπακίου και δη της Ελαιάς – Καλαμά – Γκραμπάλας με ευθύνη και διαταγές του γενναίου και ρηξικέλευθου Ηπειρώτου στρατηγού Δ. Κασημήτρου, Διοικητού της θρυλικής μας 8ης Μεραρχίας.

Κατόπιν τούτων δεν είναι δυνατόν ακριβολογούντες, να μιλάμε για μάχη της Πίνδου και να συμπεριλαμβάνουμε σε αυτήν και την μάχη του Καλπακίου και αντιστρόφως. Δυστυχώς όμως, ορισμένοι από σκοπιμότητα, προσπαθούν λαθροχειρούντες να ταυτίσουν τις καθ' όλα διακεκριμένες δύο αυτές μεγάλες και ιστορικές μάχες. Γι' αυτούς τους λαθρόχειρες σημειώνω ότι:

1) Στο προ της Βουλής, απέριττο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου, όπου αναγράφονται οι σημαντικότερες μάχες της ιστορίας μας, μεταξύ άλλων, και τα εξής επί λέξει και κατά σειράν: ΠΙΝΔΟΣ – ΜΟΡΟΒΑ – ΚΟΡΥΤΣΑ – ΚΑΛΑΜΑΣ – ΤΟΜΟΡΟΣ – ΤΡΕΜΠΕΣΙΝΑ – ΧΕΙΜΑΡΡΑ – ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ – 731 – ΜΠΟΥΜΠΕΣΙ – ΚΑΛΠΑΚΙ.

2) Στην επίτομη «Ιστορία του Ελληνοϊταλικού και Ελληνογερμανικού πολέμου 1940-1941 – Επιχειρήσεις Στρατού Ξηράς» που εξέδωσε το 1985 το Γεν. Επιτελείου Στρατού, η μεν μάχη του Καλπακίου, στην σελ. 48 επ. αναφέρεται, ως «Μάχη Ελαιάς – Καλαμά», η δε μάχη της Πίνδου στις σελ. 51 επ. και 56 επ. αναφέρεται ως «Ελληνική αντεπίθεση στην Πίνδο». Ο στρατός μας που εμάχετο στην Πίνδο, ανεφοδιάζονταν, κατά κύριο λόγο από την γραμμή Τσοτυλίου – Μόρφης, με αυτοκίνητα και από εκεί με φορτηγά ζώα, μέσω Πενταλόφου και Επταχωρίου, εις Φούρκα και κατά δεύτερο λόγο, από την γραμμή Γρεβενών – Δοτσικού, με αυτοκίνητα και από εκεί με φορτηγά ζώα, μέσω Ζούζουλης, εις Φούρκα. Τα φορτηγά δε ζώα, δεν ήταν μόνο τα λίγα τότε μεταγωγικά του στρατού, αλλά κυρίως, τα πολλαπλάσια, γέρικα των κατοίκων της περιοχής, που είχαν, λόγω ακαταλληλότητας, εξαιρεθεί της προηγηθείσης επιτάξεως. Τα ζώα αυτά, συνώδευαν οι ιδιοκτήτες τους γέροι, παιδιά και γυναίκες, οι οποίες φορτώνονταν τα φορτία τους, πολλές φορές, για να τα βοηθήσουν να συνεχίσουν την

Συνέχεια από τη σελίδα 14

πορεία σε δρόμους δύσβατους, ανώμαλους και γεμάτους λάσπη, πάγο και εν συνεχεία χιόνια.

Η Φούρκα που είχε καταληφθεί από τους Ιταλούς τις πρώτες μέρες της εισβολής, παίρνοντας ομήρους κατοίκους και τον Πρόεδρό της και που έδωσε στην επιστράτευση παραπάνω από πενήντα οπλίτες, υπαξιωματικούς και αξιωματικούς, όλων των όπλων, εις δε την επίταξη, παραπάνω από 150 υποζύγια, μετά την ανακατάληψή της από τον στρατό μας, την 2αν Νοεμβρίου, λόγω της στρατηγικής της θέσεως, είχε καταστεί σημαντική, αν όχι αποκλειστική βάση εφεδρειών και ανεφοδιασμού και υγειονομικής περιθάλψεως, των στρατευμάτων μας, που μάχονταν στα γύρω και πλησίον της υψώματα της Βόρειας, της Βορειοανατολικής και Βορειοδυτικής Πίνδου. Οι κάτοικοί της είχαν ανοίξει διάπλατα τις πόρτες των σπιτιών τους στους στρατιώτες μας, που είχαν κατακλύσει το χωριό και τις γύρω δασοσκεπείς περιοχές του. Άνδρες, ως οδηγοί και σύνδεσμοι, παιδιά και γυναίκες, ήταν όλοι, νύχτα και μέρα, στο πόδι, βοηθώντας. Οι φούρνοι του χωριού, έβγαζαν συνεχώς ψωμί, το οποίο με πάσης φύσεως εφόδια, μετέφεραν άνδρες και γυναίκες φορτωμένες, στις κοντινές, άγριες, δύσβατες, απόκρημνες και παγωμένες πλαγιές του Σμόλικα, όπου οι γενναίοι μας έγραφαν με το αίμα τους, το έπος της Πίνδου και από όπου, πάλι φορτωμένες, μετέφεραν τους απ' αυτούς τραυματισμένους, στο χωριό, στο χειρουργείο και τους προωθούσαν στο Επταχώρι.

Οι Φουρκιώτες και οι Φουρκιώτισσες, ουδέποτε αρνήθηκαν, το ότι όλες ανεξαιρέτως οι Ελληνίδες, προσέφεραν, εις το μαχόμενον τότε Έθνος, η κάθε μία χωριστά και όλες μαζί, τις τόσο αναγκαίες και τόσο αποτελεσματικές, για τους μαχόμενους στρατιώτες μας υπηρεσίες.

Ούτε και ισχυρίστηκαν ποτέ, ότι αυτές και μόνον αυτές, είναι οι θρυλικές γυναίκες της Πίνδου, όπως είναι γνωστές στο Πανελλήνιο και όχι μόνον, και ούτε αρνήθηκαν ποτέ την τιμή αυτή, στις γυναίκες των άλλων Παραπινδίων χωριών.

Αναφέρω για την περίπτωση ότι στις εφημερίδες της Κοζάνης και όχι μόνον, όπως η εβδομαδιαία «Ένωσις» κυρίως το 1953, αλλά και μετά όσο και πριν δημοσιεύθηκαν πολλά, πολλών και διαφόρων, μήδε και του εκ Βλάστης γνωστού Πανεπιστημιακού και Ακαδημαϊκού Α. Κεραμοπούλου εξαιρουμένου, για το προκείμενο θέμα.

Λόγω όμως της στρατηγικής θέσεως της Φούρκας, για τις επιχειρήσεις, στην περιοχή της, της χρονικής τους διάρκειας, μέχρι την συντριβή των εισβολέων και την εκδίωξη των υπολειμμάτων των από την ευρύτερη περιοχή, οι προαναφερθείσες και λοιπές πολύτιμες υπηρεσίες των ανδρών και των γυναικών της Φούρκας, στους εκεί εγγύτατα μαχόμενους στρατιώτες μας, ενέχουν, δια πάντα καλόπιστων, μια ιδιαιτερότητα για την οποία, απολύτως δικαιολογημένα, κολακεύονται και υπερηφανεύονται οι Φουρκιώτες και Φουρκιώτισσες.

Ενδεικτικώς αναφέρω ότι:

α) Φουρκιώτισσα, με πέντε παιδιά της στρατευμένα, ήταν η Σουλτάνα Γ. Κίτση, που πληρο-

φόρησε τους ανιχνευτές στρατιώτες μας για τις θέσεις, τον αριθμό κ.λπ. των Ιταλών μέσα στο χωριό και επετέθησαν και το ανακατέλαβαν,

β) Φουρκιώτισσα, ήταν η Ασπασία Ι. Ζιώγα, που την 5η Νοεμβρίου, την ώρα που φορτώνονταν πυρομαχικά, σκοτώθηκε από τα Ιταλικά αεροπλάνα, που επί μέρες βομβάρδιζαν και πολυβολούσαν το χωριό και την κατάμεστη από στρατιώτες εφόδια γύρω περιοχή της,

γ) Φουρκιώτισσα ήταν η Μαρία χήρα Αδ. Σταγκίκα, με τρία παιδιά στρατευμένα, που με το γέρικο άλογό της και αυτή φορτωμένη, μετέφερε εξαρτήματα και βλήματα ορειβατικού πυροβολικού από τον Προφήτη Ηλία του χωριού, στις πλαγιές, της στρατηγικής κορυφογραμμής «Ρωμιός».

δ) Φουρκιώτισσες ήταν όλες αυτές που ζύμωναν και μάλιστα, στην αρχή με δικό τους αλεύρι, νύχτα και μέρα ψωμί και το μετέφεραν όπως προανέφερα φορτωμένες στους εγγύτατα του χωριού, μαχόμενους στρατιώτες μας.

ε) Φουρκιώτες ήταν ο Αλέξιος Μουτσιούλης, με δύο αδελφούς στρατευμένους, που μέσα από αφανή και δύσβατα μονοπάτια οδήγησε τον αιμίνηστο Δαβάκη και τους γενναίους του, αθέατους, από το Μοναστήρι της «Παναγίας Κλαδόρμης» Φούρκας, σε απόσταση αναπνοής από τις ιταλικές θέσεις, στον Προφήτη Ηλία του χωριού, όπου τους αιφνιδίασαν και συνέτριψαν και κατήγαγαν την πρώτη περιφανή και εξόχως σημαντική, για τα ελληνικά όπλα και την εν συνεχεία, συντριβή, της επίλεκτου Μεραρχίας Αλπινιστών Τζούλια, νίκη.

στ) Φουρκιώτες γενικώς, ήταν αυτοί, που τις πρώτες μέρες του ανεπαρκούς ανεφοδιασμού του στρατού μας, διέθεσαν σ' αυτόν τα αποθέματά τους σε τρόφιμα, που είχαν για το βαρύ και παρατεταμένο εκεί ψηλά χειμώνα, εις δε τους πάσης φύσεως ημιονηγούς, τα αποθέματά τους σε ζωοτροφές για τα υποζύγια.

Παρά ταύτα όμως ο κ. Στ. Μπέττης, αρνείται, κατηγορηματικά και την παραμικρή προσφορά και υπηρεσία των ανδρών και γυναικών της Φούρκας, στον εκεί εγγύτατα μαχόμενο τότε στρατό μας. Είναι δε τόσο απόλυτος, ωσάν να ήταν εκεί παρών και επέβλεπε.

Αντιθέτως, δέχεται την προσφορά υπηρεσιών στον στρατό, μόνο από τις Ζαγορίσιες γυναίκες και μάλιστα επίλεκτα των χωριών Σουδενά - Τσερβάρι και Αρτσίστα, στους υπερασπιστές της Γκραμπάλας.

Το πόσο όμως αδικεί και μάλιστα βαναύσως και καταφώρως τόσο την αλήθεια όσο και την Φούρκα και τους άνδρες και τις γυναίκες της, ο ιστοριοδίφης κ. Στ. Μπέττης, γράφον τα όσα ανακριβή και αναληθή γράφει, στην εν αρχή εφημερίδα και που περιληπτικά προανέφερα, αποδεικνύεται πλήρως και απολύτως, εκ των εξής επισήμων και αδιαμφισβήτητων στοιχείων, προερχόμενων εκ των πλέον αρμοδίων, δια το θέμα μας, αρχών και οργάνων ήτοι:

1) Στην σελ. 59 της προαναφερθείσας Ιστορίας του Γ.Ε.Σ. με την αναγραφή των εκατέρωθεν απωλειών, αναγράφονται και τα εξής επί λέξει: «Στις 13 Νοεμβρίου είχε ολοκληρωθεί η

ανακατάληψη των ορεινών όγκων Σμόλικα και Γράμμου....

Η μάχη της Πίνδου είχε πια λήξει με τη συντριβή της Μεραρχίας Αλπινιστών και τη νίκη των ελληνικών όπλων. Στην ελληνική αυτή νίκη μεγάλη υπήρξε και η συμβολή των κατοίκων της περιοχής, ανδρών και γυναικών, οι οποίοι, σε ολόκληρη τη διάρκεια της μάχης της Πίνδου, βοήθησαν τα μαχόμενα τμήματα μεταφέροντας με αυτοθυσία και αυταπάρνηση πυρομαχικά, τρόφιμα και άλλα εφόδια μέχρι την πρώτη γραμμή του μετώπου από όπου, στη συνέχεια διακόμιζαν τραυματίες προς τα μετόπισθεν.

Η συνεισφορά τους αυτή υπήρξε μεγαλειώδης και συγκινητική και αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της φιλοπατρίας των Ελλήνων...» και

2) Στην σελ. 64 της ίδιας Ιστορίας, αναγράφονται επίσης επί λέξει και τα εξής: «Τα ελληνικά τμήματα αντιμετώπισαν κατά τους αγώνες τους στον Τομέα Πίνδου εξαιρετικές δυσχέρειες ανεφοδιασμού σε πυρομαχικά και τρόφιμα. Τα προωθούμενα εσπευσμένα αμέσως μετά την επιστράτευσή τους, τμήματα, στερούνταν των προβλεπομένων κτηνών ή άλλων μέσω μεταφοράς. Αυτοκίνητα για τον ανεφοδιασμό των τμημάτων μπορούσαν να προωθηθούν μόνο μέχρι το Νεστόρι, τη Μόρφη, το Δουτσικό και το Μέτσοβο... Για την αντιμετώπιση των δυσχερειών του ανεφοδιασμού των μαχόμενων τμημάτων χρησιμοποιήθηκαν μεταξύ άλλων και ομάδες από χωρικούς, γυναίκες και παιδιά που προσέρχονταν αυθόρμητα και μετέφεραν τους φόρτους στους ώμους τους κινούμενοι σε δύσβατα εδάφη κάτω από πολύ δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Έτσι οι κάτοικοι της Πίνδου παρουσίασαν στους μαχητές ένα λαμπρό παράδειγμα πατριωτισμού υψηλής αντιλήψεως του καθήκοντος».

Κάτι ανάλογο, για την περιοχή της Ελαίας - Καλαμά - Γκραμπάλας, ήτοι γενικώς Καλπακίου, δεν βρήκα στις σελίδες της παραπάνω Ιστορίας του Γ.Ε.Σ., καίτοι στην σελίδα 91 αυτής, γίνεται ο απολογισμός των εκατέρωθεν απωλειών, των αιχμαλώτων που συνέλαβε και των λαφύρων που εκυρίευσε η θρυλική μας 8η Μεραρχία μέχρι την 7ην Δεκεμβρίου που έληξε ο «... τεσσαρακονθήμερος συνεχής και αδιάλειπτος έως τότε αγώνας της...», όπως εις αυτήν - Ιστορίαν - αναγράφεται.

Όμως, δεν δυσκολεύομαι να αποδεχθώ, ότι και οι γυναίκες των χωριών της περιοχής Ελαίας - Καλαμά - Γκραμπάλας και όχι μόνο των χωριών, Σουδενά, Τσερβάρι και Αρτσίστα, που επίλεκτικά αναφέρει ο κ. Στ. Μπέττης, προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στους μαχόμενους εκεί στρατιώτες μας.

Οι γυναίκες όμως των χωριών αυτών, ακριβολογούντες, όπως παραπάνω ανέφερα, είναι οι γυναίκες της Ελαίας, οι γυναίκες του Καλαμά, οι γυναίκες της Γκραμπάλας και συλλήβδην οι γυναίκες του Καλπακίου, και έτσι πρέπει να λέγονται και προσφωνούνται. Δεν είναι όμως οι γυναίκες αυτές, οι γυναίκες της Πίνδου και σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να λέγονται και να προσφωνούνται έτσι.

Συνέχεια από τη σελίδα 15

Οι λαθροχειρίες και μάλιστα σε περίπτωση ιστορικών γεγονότων, είναι ανεπίτρεπτες και απαράδεκτες. Και τούτο διότι τότε δεν θα μιλάμε για ιστορικά γεγονότα, αλλά για παραμύθια και γεγονότα «μαϊμούδες», όπως τελευταία επεκράτησε να λέγονται τα πλαστά.

Η συμμετοχή της Φούρκας, των κατοίκων της γενικώς και των γυναικών της ιδιαίτερα, ως άμεση, καθολική, αμέριστη και εξόχως αποτελεσματική για τους στρατιώτες μας στην πολυήμερη μάχη της Πίνδου, αναγνωρίστηκε έκτοτε, υπό της Πολιτείας, όλως επισήμως και ποικιλοτρόπως.

Σημειώνω ειδικότερα ότι:

1) Ο αείμνηστος Κ. Δαβάκης, από το Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» όπου, ως τραυματίας ενοσηλεύετο, σε γράμμα του που είναι σε περίοπτη θέση στο Κοινοτικό Κατάστημα του χωριού και το οποίο φέρει την υπογραφή και την σφραγίδα της τότε λογοκρισίας και ημερομηνία 13-1-1941, γράφει μεταξύ άλλων και τα εξής: «...με το αγαπητό χωριό σας φυσικά συνεδέθησαν ιδιαιτέρως αφού το αίμα μου επότισε το έδαφός σας. Και η σκέψης μου και αι ευχαί μου είναι πάντα κοντά σας...»

2) Δια του από 21ης Οκτωβρίου 1945 Β.Δ., ήτοι ευθύς αμέσως μετά την απελευθέρωση, απενεμήθη στην Κοινότητα, η ύψιστη τιμητική διάκριση, ήτοι ο Πολεμικός Σταυρός 1ης Τάξεως.

Και ο τιμητικός αυτός τίτλος, για τον οποίον οι Φουρκιώτες αισθάνονται ιδιαιτέρως υπερήφανοι, είναι έκτοτε ανητημένος σε περίοπτη θέση στο Κοινοτικό Κατάστημα του χωριού.

Εις τον τίτλον αυτόν αναγράφονται τα εξής επί λέξει: «Βασίλειον της Ελλάδος. Δια του από 21 Οκτωβρίου 1945 Β. Διατάγματος απενεμήθη εις το χωριόν Φούρκα, ο ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ Α' ΤΑΞΕΩΣ, διότι πρώτον υπέστη την εισβολήν των Ιταλών κατά το 1940, οι δε κάτοικοι αυτού επέδειξαν αξιοθαύμαστον πατριωτικήν διαγωγήν, αντοχήν απaráμιλλον και ηρωϊσμόν μέχρις αυτοθυσίας. Εν Αθήναις τη 21 Οκτωβρίου 1945. Ο επί των Στρατιωτικών Υπουργός Ε. Μερεντίτης».

3) Τον μήνα Οκτώβριο 1980, με την συμπλήρωση σαράντα ετών από της κηρύξεως του Ελληνοϊταλικού πολέμου, το Γενικό Επιτελείο Στρατού απένειμε στην Κοινότητα Φούρκας, τιμητικό δίπλωμα και πλακέτα, ανητημένη έκτοτε, στο Κοινοτικό Κατάστημα του χωριού σε περίοπτη θέση, στο οποίο δίπλωμα αναγράφονται τα εξής και επί λέξει: «Γενικόν Επιτελείο Στρατού. Απονέμομε το παρόν δίπλωμα μετά πλακέτας, εις την Κοινότητα Φούρκας, επί τη συμπλήρωσιν τεσσαράκοντα ετών από της 28ης Οκτωβρίου 1940 εις ανάμνησιν των προσφερθεισών υπηρεσιών εις τα μαχόμενα τμήματα του Στρατού Ξηράς. Αθήναι τη 28 Οκτωβρίου 1980. Ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού (τ.σ.) Ευθ. Καραγιάννης, Αντιστράτηγος»

4) Εις την πλακέτα που συνοδεύει το προαναφερθέν τιμητικό δίπλωμα, αναγράφονται επί

λέξει τα εξής: Πλακέτα. Κοινότητα Φούρκας. Εις ανάμνησιν τεσσαράκοντα ετών από της 28ης Οκτωβρίου 1940. δια τα προσφερθείσας υπηρεσίας εις τον Στρατόν Ξηράς. Ελεύθερον το εύψυχον. Γενικόν Επιτελείο Στρατού.»

5) Με την συμπλήρωση πενήντα ετών, από το 1940, το Γεν. Επιτελείο Στρατού σε επίσημη τελετή, στην αντίστοιχη αίθουσα της παλαιάς Παιδαγωγικής Ακαδημίας Ιωαννίνων, παρουσία των Αρχών της πόλεως, πλήθους κόσμου, δημοσιογράφων τηλεοράσεων και προβολέων, απέμεινε, σε δέκα περίπου Φουρκιώτισσες, τις μόνες τότε επιζώσες ηρωίδες της Πίνδου, εκ των οποίων ενθυμούμαι τις: Δέσποινα Τέντα, Τριανταφυλλιά Μακρή, Ευανθία Εξάρχου, Αικατερίνη Μακρή, Ευαγγελή Τζημοράγκα και Ευαγγελή Κίτση, τιμητικούς τίτλους και πλακέτες, για την εξαίρετη προσφορά τους στους ηρωικούς μαχητάς της Πίνδου το 1940, τις οποίες εν συνεχεία εδεξιώθη στην Στρατιωτική Λέσχη Φουράς Ιωαννίνων. Ήδη και αυτές έχουν πεθάνει. Ζουν όμως, ευτυχώς γι' αυτές, τα παιδιά και τα εγγόνια τους, ικανά και έτοιμα να φυλάξουν, την αιώνια μνήμη των, αλώβητη και απρόσβλητη, από κάθε κ. Μπέττην, ο οποίος, δεν γνωρίζω αν γνωρίζει πόσα και ποια άλλα χωριά, έχουν τιμηθεί, με τόσες και τέτοιες τιμητικές διακρίσεις για τόσες και τέτοιες υπηρεσίες, στον πόλεμο του 1940.

6) Με το υπ' αριθμ. 447/1976 Π.Δ. καθιερώθηκε, προς τιμήν της Γυναίκας της Πίνδου, των αξ/κων Κ. Δαβάκη, Αλεξ. Διάκου και όλων των ηρώων της Πίνδου του 1940, εθνική εορτή, με χρόνο τελέσεως την 20η Ιουλίου και τόπο τελέσεως της τον Προφήτη Ηλία Φούρκας, όπου εν τω μεταξύ, με πρωτοβουλία τους οι Φουρκιώτες, είχαν ενεργήσει στην μνήμη τους απέριτο μνημείο, το δε Γ.Ε.Σ. εν συνεχεία, ετοποθέτησε τους ανδριάντας του Κ. Δαβάκη και Αλεξ. Διάκου.

Πιστεύω ότι η αλήθεια έλαμψε και κατέστη κατόπιν τούτων «ηλίου φαεινότερα».

Ο κ. Στ. Μπέττης όμως, στον Φιλιπικό του κατά της Φούρκας, των Φουρκιωτών και των Φουρκιωτισσών, τον γεμάτο ανακριβή, αβάσιμα και αναληθή στοιχεία, όπως απεδείχθη εκ των προαναφερθέντων επισήμων και ψευδών εγγράφων στοιχείων, θεωρεί παράλειψη να μη προσθέσει και λίγο «μαϊντανό» περί ρουμανικού σχολείου και ρουμανικής προπαγάνδας στα «βλαχοχώρια της Πίνδου, την εποχή της κατοχής από... Φούρκα ως την Βωβούσα.»

Και εδώ θα περιορισθώ μόνον στα όσα αφορούν την Φούρκα. Θεωρώ τελείως ατυχή, κατά τον επεικέστερο χαρακτηρισμό, την αναφορά του κ. Μπέττη, σε θέματα τόσο λεπτά και ευαίσθητα, ακόμη και σήμερα, πολύ δε περισσότερο, όταν η αναφορά συνοδεύεται από άκομψους χαρακτηρισμούς και ακόμη περισσότερο, όταν γίνεται επιλεκτική, αποσπασματική και όχι σφαιρική και ολοκληρωμένη.

Πιστεύει αλήθεια ο κ. Μπέττης, ότι κάτω από τα στήθη των Φουρκιωτών και των Φουρκιωτισσών, τα γεμάτα παράσημα, τιμητικούς τίτλους και διακρίσεις, που αναλυτικώς προανέφερα και που τα πήραν για τους μέχρι αυτοθυσίας αγώνες

τους, για «του Χριστού την πίστη την αγία και της Ελλάδας την Ελευθερίαν», η καρδιά τους κτυπούσε για μια ξένη εθνότητα και ξένη, προς αυτούς χώρα και όχι για την Ελλάδα μας;

Προς θεού κ. Στ. Μπέττη. Λίγη σοβαρότητα και λίγος φραγμός, αλλά και στοιχειώδης σεβασμός προς την αλήθεια και προς τους ανθρώπους, που ούτε σας ξέρουν, και ούτε σας έφταιξαν σε τίποτε, δεν θα πείραζε. Αν δε κρίνετε έστω και με τον τρόπο και το ύφος που το κρίνετε, ένα βιβλίο, ενός αγνώστου τελείως στη Φούρκα και τους Φουρκιώτες συγγραφέως όπως είναι ο κ. Γ. Έξαρχος, περιορισθείτε στον συγγραφέα και να μην αναμειγνύετε στην κριτική σας τους ανύποπτους Φουρκιώτες και τις μακαρίτισσες Φουρκιώτισσες, τα κόκαλα των οποίων τρίζουν στους τάφους τους, για τα όσα και όπως, γι' αυτές γράφετε, υβριστικά, συκοφαντικά και κακόβουλα.

Πληροφορώ τον κ. Στ. Μπέττην ότι, παλαιόθεν οι Φουρκιώτες ήταν φιλομαθείς. Στα χρόνια δε της Τουρκοκρατίας, όχι μόνο λάτρευαν και μάθαιναν τα ελληνικά γράμματα στο σχολείο τους, αλλά και τα δίδασκαν με ζήλο στα παιδιά, τόσο των γειτονικών χωριών, όσο και των χωριών της Δ. Μακεδονίας, όπου προσλαμβάνονταν, ως δάσκαλοι και ψάλτες, από τις Κοινότητες, στα αναλόγια, τα μηνιαία και άλλα εκκλησιαστικά βιβλία των οποίων, σώζονται μέχρι σήμερα σημειώσεις ενυπόγραφες, ως ενθύμια της εκεί ως δασκάλων και ψαλτών, εργασίας τους.

Και είναι μεν αληθές ότι το Φθινόπωρο του 1941, για πρώτη φορά, από τις ιδρύσεως του Ελληνικού Κράτους, λειτούργησε στη Φούρκα ρουμανικό σχολείο, για ενάμιση περίπου χρόνο, με πολύ λίγα παιδιά, σε αίθουσα αυθαιρέτως καταληφθείσα μέσα στο από τα χρόνια της τουρκοκρατίας, κτισμένο ελληνικό σχολείο, που δεν έπαυσε να λειτουργεί με πολλαπλάσια παιδιά.

Οι λίγοι όμως γονείς που έστειλαν σ' αυτό τότε τα παιδιά τους, έπραξαν τούτο, όχι με την ελεύθερη βούληση, θέληση και συνείδησή τους, αλλ' αντιθέτως, με την απειλή, την ψυχολογική και την σωματική βία και τον καταναγκασμό τους υπό του περιβόητου τότε, αργυρώνητου και αρνησιπάτριδος, από την Σαμαρίνα καταγομένου, Αλκ. Διαμάντη, του αυτοαποκαλουμένου «Πρίγκηψ της Πίνδου» και αξιωματούχου, όπως εφημολογείτο, της ρουμανικής οργανώσεως garde de Fer (σιδηρά φρουρά), με την αμέριστη επικουρία Ιταλών καραμπινιέρων και των λεγεωνάριων, στρατολογηθέντων, εκ των αφελών, των αδαών και πεινασμένων βοσκών της περιοχής.

Σε όλα τα προηγούμενα και μετέπειτα χρόνια, που ανυπαρκτούσε η βία, η τρομοκρατία και ο καταναγκασμός και οι γονείς των μαθητών ήταν απολύτως ελεύθεροι να επιλέξουν και να πράξουν, δεν λειτούργησε στην Φούρκα ρουμανικό σχολείο.

Αλλά:

1) Όταν οι δύο δάσκαλοι Α. Ταμπούρης και Κ. Μόκας και ο πατέρας της νηπιαγωγού Ν. Εξάρχου, όλοι τους Φουρκιώτες, που υπηρετούσαν το 1941 στο δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο του χωριού, καλούνται από τον περιβόητο

Συνέχεια από τη σελίδα 17

«Πρίγκιπα της Πίνδου» Αλκ. Διαμάντη στη Σαμαρίνα και στην άρνησή τους να εγκαταλείψουν, κατ' απαίτησίν του, το ελληνικό σχολείο και νηπιαγωγείο και το καθήκον τους, βασανίζονται, υβρίζονται και ξυλοκοποούνται αγρίως, υπό των οργάνων του,

2) Όταν γονείς των παιδιών, όπως ο Δ. Σταγκίκας, καλούνται, υπό του ίδιου ως άνω δυνάστου, στην Σαμαρίνα και απειλούνται με εξόντωση, εάν δεν στείλουν τα παιδιά τους στο ρουμανικό σχολείο, διότι κατ' αυτόν «Grecia are Mouriik» δηλαδή η Ελλάδα έχει πεθάνει.

3) Όταν τα παιδιά μέρα με την ημέρα κινδύνευαν, όλο και περισσότερο να πεθάνουν από την πείνα, χωρίς οι γονείς των να μπορούν να τα βοηθήσουν, εις δε την διπλανή αίθουσα, του παρείσακτου ξένου σχολείου, προσφέρονταν σιτάρι, καλαμπόκι και τρόφιμα όπως εφημολογείτο.

4) Όταν οι Ιταλοί караμπινιέροι βασάνιζαν ποικιλοτρόπως και δημοσίως, για τρομοκρατία των κατοίκων και ξυλοκοπούν απάνθρωπα τον Φουρκιώτη ιερέα του χωριού, μακαρίτη Παπαγιάννη Τζημοράγκα, τον οποίον και κρεμούν στον Πλάτανο της Πλατείας του χωριού, για δήθεν απόκρυψη πολυβόλου

5) Όταν βασανίζονται, δημόσια και φρικτά, κάτοικοι του χωριού και υποβάλλουν τον εξ αυτών Ευάγγελο Μαρκόπουλο στην Πλατεία του χωριού, σε εικονική, δια τυφεκισμού και με πραγματικά πυρά, εκτέλεση, με το πρόσχημα την απόκρυψη πολυβόλου,

6) Όταν ο προαναφερθείς, στη συνέχεια θανατώνεται με απαγχονισμό, και όλων αυτών ενδεικτικώς, εκ πλειάδος, αναφερόμενων, είναι δυνατόν να γίνεται λόγος για δυνατότητα ελεύθερης επιλογής των τραγικών πράγματι εκείνων γονέων των παιδιών; Παρά όμως τα προαναφερθέντα δεινά που αποτελούν τις πλέον φοβερές και θλιβερές αναμνήσεις της εποχής εκείνης, οι Φουρκιώτες δεν ελύγισαν, αλλά όρθιοι και υπερήφανοι, έστελναν τα παιδιά τους στο ελληνικό σχολείο, που συνέχιζε να λειτουργεί, με τον Φουρκιώτη δάσκαλο και εξαίρετο πατριώτη Γεώργιο Παπακώστα και με νηπιαγωγό την

γενναία Φουρκιώτισσα Ευγενία Εξάρχου και με πολλαπλάσιους μαθητές.

Εάν, ο ιστοριοδίφης κ. Στ. Μπέττης, διέθετε λίγη θέληση και ελάχιστο από τον πολύτιμο, χρόνο του, για να αναζητήσει, ως όφειλε, την επί του προκειμένου αλήθεια, η οποία έκτοτε έλαμπε ιδιαίτερος δε μετά, τα επί του θέματος απολύτως τεκμηριωμένα, δημοσιεύματα, του εκλεκτού δασκάλου κ. Χρήστου Γκόγκα, τέως επιθεωρητού των Δημοτικών Σχολείων Επαρχίας Κονίτσης, στην εφημερίδα Ιωαννίνων «ΠΡΩΙΝΑ ΝΕΑ», την 25, 26, 27 και 29 Απριλίου 1986 με τίτλο, «Εθνικοί αγώνες των δασκάλων της Φούρκας», ασφαλώς και θα την εύρισκε την αλήθεια και μάλιστα πλήρη και χειροπιαστή και ίσως τότε εύρισκε και λίγη δύναμη, να γράψη, για όλους αυτούς τους γενναίους, δύο λέξεις, αντί μνημόσυνου.

Δεν το έπραξε, όμως. Τι κρίμα. Και όχι μόνο αυτό, αλλ' αντιθέτως, προτίμησε να αναφέρει και να τονίσει, την λειτουργία του ρουμανικού σχολείου, που άνοιξε σύμφωνα με τα προαναφερθέντα βίαια και καταναγκαστικά μέσα του δυνάστου Αλκ. Διαμάντη και των κατακτητών Ιταλών, που σαν κατακτητές έκαναν και μπορούσαν να κάνουν ό,τι ήθελαν με τη βία και την τρομοκρατία και απέφυγε, ως μη όφειλε να αναφέρει, να τονίσει και να εξάρει, όπως άξιζε, την γενναιότητα και τον πατριωτισμό τόσο των Φουρκιωτών δασκάλων και νηπιαγωγού, όσο και των γονέων των μαθητών, που στάθηκαν όρθιοι, με ακμαίο το φρόνημα και κατόρθωσαν να διατηρήσουν ανοιχτό και σε λειτουργία το ελληνικό σχολείο, εις πείσμα του Πρίγκιπα της Πίνδου και των Ιταλών, που το ήθελαν και το απαιτούσαν κλειστό.

Θλίβομαι ειλικρινώς και μάλιστα βαθύτατα, γι' αυτήν την συμπεριφορά, τις πράξεις και τις παραλείψεις του κ. Μπέττη, ο οποίος όμως, εκτός από τον «μαϊντανό», που προανέφερα, περί ρουμανικού σχολείου και ρουμανικής προπαγάνδας, ρίχνει στον Φιλιππικό του κατά της Φούρκας και λίγο άρωμα εθνικής αντιστάσεως. Για ποιους όμως λόγους το κάνει αυτό, ειλικρινώς αδυνατώ να το αντιληφθώ. Υποθέτω, για να ενισχύσει το κατά των Φουρκιωτών και τους φρονήματός

των, αβάσιμο κατηγορητήριό του, αλλά προβάλει το ερώτημα:

Το ότι οι Ιταλοί κατακτητές και ο δυνάστης της Πίνδου, Αλκ. Διαμάντης, κάνουν ό,τι μπορούν να κλείσουν και να μη λειτουργήσει το Ελληνικό σχολείο της Φούρκας και οι Φουρκιώτες δάσκαλοι, η νηπιαγωγός και οι γονείς των παιδιών, αφηφώντας τους κινδύνους που αυτό συνεπάγετε, αντιστέκονται σθεναρά και κατορθώνουν τελικά να μη κλείσει, αλλά να συνεχίσει να λειτουργεί το Ελληνικό σχολείο και να διαφύγουν έτσι, τα ογδόντα περίπου Ελληνόπουλα της Φούρκας, τον κίνδυνο να γίνουν γενίτσαροι, δεν είναι γενναία, εντυπωσιακή, μεγαλειώδης και αξία θαυμασμού, αλλά και παντός επαίνου, αντιστασιακή πράξις;

Εάν όμως ο κ. Μπέττης δεν αρκείται σε αντίσταση με Ελληνικά Αναγνωστικά, Ελληνική Ιστορία, γραμματική και με τετράδια και μολύβια, και θέλει αντίσταση με όπλα και κουμπούρια, τότε τον προσκαλώ να διακόψει τον κατηφορικό του δρόμο και να ακολουθήσει τον λίγο ανηφορικό δρόμο, που οδηγεί στο κοντινό χωριό Μάρμαρα και εκεί να ρωτήσει οποιονδήποτε κάτοικο και θα πληροφορηθεί, ότι στο, κοντά από τα Γιάννινα, χωριό αυτό, τον Νοέμβριο ή Δεκέμβριο του 1944, σκοτώθηκε ένας έφιππος Ταγματάτάρχης του μόνιμου ΕΛΑΣ, με το ψευδώνυμο Φουρκιώτης, που κατάγονταν από την Φούρκα και είχε πραγματικό όνομα το: Νικόλαος Παπαστεργίου.

Κατόπιν όλων αυτών των προεκτεθέντων, θέλω να ελπίζω ότι ο κ. Στ. Μπέττης, αντιλαμβανόμενος το μέγεθος και την σπουδαιότητα του σφάλματός του και την κατάφορη αδικία – κατά τον επεικέστερο χαρακτηρισμό – που διέπραξε εις βάρος της αλήθειας, της φήμης, της τιμής και της αξιοπρέπειας της Φούρκας, των Φουρκιωτών και των Φουρκιωτισσών, τόσο των σημερινών, όσο και κυρίως της εποχής εκείνης και ήδη νεκρών, στην μνήμη των οποίων και αφιερώνω, με όλον τον πρέποντα και οφειλόμενο σεβασμόν, τις σειρές αυτές, θα θελήσει να επανορθώσει. Περιμένω.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία. Με κάθε τιμή.
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΦΡΑΓΚΟΣ
Δικηγόρος επί τιμή

K.T.S. SIOMOS
Kurier & Transporte
Dorotheenstrasse 12
51145 Köln
Tel.: 02203/9088680
Fax: 02203/9088680
Mobil: 01577/2430930

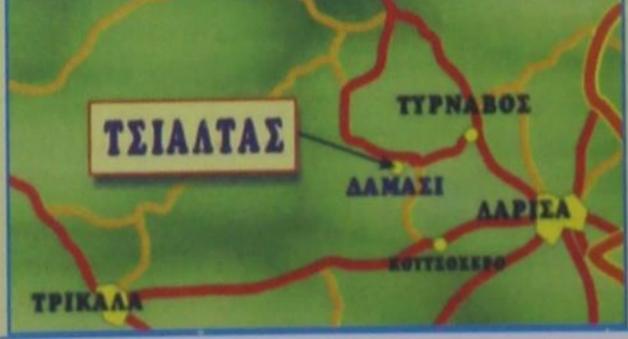
moto spazio
Νίκος Φλιώνης
αξεσουάρ μοτοσυκλετών
Κεντρικό: Μ. Ιωσήφ 16 • 54622 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310.230.882 • Fax: 2310.241.515
Υποκ/μα: Κων. Καραμανλή 6 • 54638 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310.839.206
www.motospazio.gr • e-mail: flonik@otenet.gr

ottica in
οπτικά - φακοί επαφής
Γ. Σταγκίκας
Ιασωνίδου 28 Ελληνικό, τηλ.: 2109644036
Αγ. Ιωάννου 60 Καρέας Βύρμανας, τηλ.: 2107469297

Παραγωγός Σταφυλιών
Θεόδωρος
Αστ. Τσιάλιας
Τηλ.: 24920.86.145
6937.047.015, Λαμία

ΤΣΙΑΛΤΑΣ
ΤΥΡΝΑΒΟΣ
ΔΑΜΑΣΙ
ΔΑΡΙΑ
ΚΟΥΤΣΟΚΙΣΣΟ
ΤΡΙΚΑΛΑ

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΜΕ ΓΕΡΑΝΟ
ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ
ΤΣΙΑΒΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΙΝ: 6944 245521
ΤΗΛ: 26510 84138
26510 85118

ΕΝΘΥΜΙΟΝ ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ ΣΠΥΡΟ ΡΕΠΠΑ ΑΠΟ ΑΜΕΡΙΚΗ

Η διασπορά των Φουρκιωτών στα χρόνια της Τουρκοκρατίας

Μια γνήσια Φουρκιώτισσα

Η Φούρκα, το ονομαστό τούτο κεφαλοχώρι της Πίνδου, αριθμούσε κάποτε, στα χρόνια της τουρκοκρατίας, πάνω από 600 οικογένειες. Εξ αιτίας της οικονομικής του ανθηρότητας, είχε γίνει τότε το χωριό κάρφος στα μάτια του εχθρού μαγνήτης που τραβούσε προς τα εκεί τις αρπακτικές του ορέξεις. Έγιναν λοιπόν πολλές ληστρικές επιδρομές και υπέστη η Φούρκα αρκετές καταστροφές.

Οι συχνότερες επιδρομές, μάστιγα φοβερή για τον άμαχο πληθυσμό γινόταν από τους Κολωνιάτες. Τούτοι οι τρομεροί σε βαναυσότητα Αρβανίτες έφθαναν στο χωριό ακολουθώντας την ολόημερη πορεία διαδρομή Χιονάδων – Βούρμπιανης – Πυρσόγιαννη – Καστάνιανης – Φούρκας κι επιδιόταν με την ισχύ των όπλων σε λεηλασίες, βιαιότητες και καταστροφές που όχι σπάνια συνοδεύονταν και από απάνθρωπες δολοφονίες.

Οι δύστυχοι κάτοικοι λάμβαναν όσα προληπτικά μέτρα μπορούσαν. Νύχτα και μέρα υπήρχαν παρατηρητές σ' επίκαιρη σημεία, πάνω στ' ανήμερα δασωμένα βουνά που ξετυλίγονται ολόγυρα στο χωριό, θεμελιωμένα σε μίαν ανισουπή ελλειπτική βάση.

Κι όταν εκείνοι αντιλαμβάνονταν ύποπτες κινήσεις, ειδοποιούσαν το χωριό. Και οι Φουρκιώτες, εγκαταλείποντας τα όλα, γιατί σ' αυτές τις περιστάσεις προέχει η σωτηρία της ζωής, αναζητούσαν προστασία στη φιλόξενη φύση άλλοι προς την πλευρά του Αη – Θανάση, άλλοι προς το δάσος πλάι στα λιβάδια, άλλοι προς τα πυκνά και γιγαντιαία πεύκα πέρα από την ολόδροση βρύση «σουύρλα» και άλλοι κατά τις ολοπράσινες χαράδρες του Προφήτη Ηλία, παρέκει από τη θέση «Βίσιανη» (Η λέξη προέρχεται από τη λατινική VISIO δηλαδή θα πει «τοποθεσία που εξασφαλίζει θέαμα»). Και πράγματι γι' αυτόν ακριβώς το λόγο η «βίσιανη» από παλιά ακόμη χρόνια έχει καθιερωθεί σαν τόπος περιπάτου.

Παράλληλα φρόντιζαν από νωρίτερα να αποθηκεύουν ορισμένες ποσότητες από τα πλέον απαραίτητα τρόφιμα, σε σημείο που οι επιδρομείς δεν υποπεύονταν. Σαν τέτοιες κρυψάνες χρησιμοποιήσαν τις φυσικές σπηλιές δύο βράχων γνωστών με τις ονομασίες «Πέτρα του Πετσανιώτη» και «Πέτρα του Γκάση».

Είχαν επινοήσει όμως και άλλον ένα τρόπο στις

αυλές των σπιτιών άνοιγαν βαθιές και ευρύχωρες οπές μέσα στη γη, τοποθετούσαν εκεί μεγάλα πήλινα πιθάρια και αφού τα γέμιζαν με τρόφιμα, τα σκέπαζαν κατόπιν με σανίδες και έριχναν από πάνω χώμα, για να μην γίνονται αντιληπτά. Έτσι κατόρθωσαν να διατηρηθούν, τουλάχιστον για ένα μικρό χρονικό διάστημα στη ζωή, μια που όταν, ύστερα από την αποχώρηση των Κολωνιατών, επέστρεψαν στο χωριό, εύρισκαν τα σπίτια τους έρημα παντελώς.

Ιδιαίτερα επώδυνες όμως ήσαν οι συγγενείς πυρπολήσεις των σπιτιών που γίνονταν από τους Αρβανίτες σε αντίποινα, όσες φορές η λεία που απεκόμιζαν δεν τους ικανοποιούσε. Από τις πυρπολήσεις αυτές της Φούρκας, δύο ήσαν οι τρομακτικότερες σε έκταση που στάθηκαν και η μοναδική αιτία που διασκόρπισε τους Φουρκιώτες στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα.

Η πρώτη πυρπόληση χρονολογείται στα τέλη του 17ου αιώνα. Δεν άφησαν τότε οι Κολωνιάτες πέτρα επάνω στην πέτρα. Ας δούμε όμως πως διαδραματίστηκαν τα γεγονότα.

Οι Κολωνιάτες, επισείοντας την απειλή της επιδρομής και των καταστροφών, ειδοποίησαν έτσι απροσδόκητα τους Φουρκιώτες πως μίαν ορισμένη ημερομηνία έπρεπε να τους παραδώσουν κάποιο υπέρογκο χρηματικό ποσό. Το ποσό αυτό μπορούσε, εν τούτοις, να συγκεντρωθεί εύκολα.

Ύστερα από το τελεσίγραφο εκείνο συντάχθηκαν οι προύχοντες του χωριού, οι γέροντες και άλλοι ισχυροί τοπικοί παράγοντες – δύο απ' αυτούς ήσαν ο Έξαρχος και ο Σουλφέρης – να αποφασίσουν για τη στάση που θα τηρούσαν. Στη συζήτηση που ακολούθησε πάρθηκε η απόφαση να μην υποκύψουν στον εκβιασμό, αλλά να προβάλλουν ένοπλη αντίσταση. Μερικοί από τους κατοίκους, εν τούτοις, είχαν διαφορετική γνώμη, ξέροντας καλά, από την πικρή τους εμπειρία, πως δεν θα γλύτωναν τόσο εύκολα από τα αρβανίτικα νύχια, που τούτη τη φορά θα στρέφονταν εναντίον τους με εκδικητικό μένος.

Τελικά επιβλήθηκε βέβαια η άποψη της πλειοψηφίας. Η ορισθείσα ημερομηνία παρήλθε. Κι η επιδρομή αναμένονταν με χτυποκάρδι από λεπτό σε λεπτό. Έτσι, από τα μόνιμα παρατηρητήρια έφθασε κάποτε η είδηση πως οι Κολωνιάτες έρχονται βαδίζοντας στην ημιονική οδό από την κατεύθυνση του Επταχωριού. Οι γέροντες και τα γυναικόπαιδα έτρεξαν βιαστικά στα γνώριμα τους καταφύγια του δάσους. Οι άνδρες άρπαζαν τα ντουφέκια και τράβηξαν σε αρκετή απόσταση κάτω από την εκκλησία του Αη – Θανάση, δυτικά του χωριού.

Ταμπουρώθηκαν πρόχειρα. Και σε λίγο διαχέονταν παντού η κλαγγή των όπλων. Εμπειροπόλεμοι οι Κολωνιάτες, έκαμαν κυκλωτική κίνηση. Όσοι από τους Φουρκιώτες βρήκαν διέξοδο, υποχώρησαν προς το χωριό κι ενώθηκαν με τις οικογένειές τους στο δάσος. Από τους άλλους, που έμειναν στο πεδίο της μάχης δεν γλύτωσε κανένας.

Έτσι βρήκαν οι Κολωνιάτες ανοιχτό το δρόμο για τη Φούρκα. Χολωμένοι βαθιά για την άρνηση της υποταγής στο θέλημά τους και για την ένοπλη

απάντηση των κατοίκων της, μπήκαν στο χωριό κι ύστερα από ένα άγριο πλιάτσικο, έκαψαν όλα τα σπίτια.

Μέσα στην πίκρα τους, οι κάτοικοι θεώρησαν σαν υπεύθυνους της συμφοράς εκείνους που αποφάσισαν την πρόταξη των όπλων. Τούτο διαφαίνεται και στους στίχους του δημοτικού τραγουδιού:

Κύριε μ' μεγαλοδύναμε, μεγάλο τα' όνομα Σου
Δώσε οργή στους γέροντες και τους κοτζαμπάσηδες κι ' αυτόν τον Μήτηρο Έξαρχο, αυτόν τον Σουφουλέρη, που χάλασαν τέτοιο χωριό, τέτοιο Κεφαλοχώρι

Κλαίνε μανούλες για παιδιά, γυναίκες για τους άνδρες

Και μια νυφούλα όμορφη, του Τσάπου θυγατέρα
στον Αη Θανάσ' κατέβαινε, στον Αη Θανάση πάει

- Διαβάτες που διαβαίνετε, στρατιώτες που περνάτε,

μην είδατε τον άντρα μου, το πρώτο παλληκάρι;

- Εμείς και σαν τον είδαμε, που να τον λογιαστούμε;

- Ήταν ψηλός, ήταν λιγνός, ήταν καγκελλοφρύδης

Η δεύτερη πυρπόληση της Φούρκας έγινε τον 18ον αιώνα κάτω από παρόμοιες συνθήκες. Βασανισμένος και μαρτυρικός τούτος ο ορεσίβιος λαός, που κάτω από το σκληρό κι ανελέητο πεπρωμένο των δύο μεγάλων καταστροφών, ήταν γραφτό να διαλυθεί. Αλλά η καρδιά του κι ψυχή του πυρακτώθηκαν, καθώς επί αιώνες γαλβανίζονταν μέσα σ' εκείνη την κόλαση της φωτιάς. Όχι μονάχα η ψυχή των ανδρών, αλλά και των γυναικών της Φούρκας, που αποδείχθηκε πως διατηρούσαν μέσα τους γενναίες αναλαμπές.

Εγκατέλειψαν λοιπόν οι Φουρκιώτες το χωριό τους και σκόρπισαν προς όλες τις κατευθύνσεις. Μπροστά στον κίνδυνο της οριστικής διαλύσεως της Φούρκας, ύστερα από την πρώτη πυρπόληση, ο Μήτρος Έξαρχος που ασκούσε επιρροή σε αξιωματούχους Τούρκους, κατόρθωσε να αποσπάσει σουλτανικό φερμάνι, το οποίο καλούσε τους περιπλανώμενους Φουρκιώτες να γυρίσουν πίσω στο χωριό τους, με την υπόσχεση πως κανένας πλέον δεν θα τους ενοχλούσε. Πήρε το φερμάνι τούτο ο Έξαρχος και έτρεξε παντού, σ' όλες τις πολιτείες και τα χωριά που είχε μάθει πως κατέφυγαν Φουρκιώτες.

Μπόρεσε έτσι ν' ανασυσταθεί η Φούρκα, αφού περί τις 300 οικογένειες επέστρεψαν στην προγονική τους γη. Παρόμοιο εγχείρημα όμως στη δεύτερη καταστροφή, ήταν πολύ λιγότερο αποτελεσματικό.

Μ' αυτόν τον τρόπο η Φούρκα αποδεκατίσθηκε. Η μεγάλη πλειοψηφία των οικογενειών της διέρρευσε καθ' ομάδες προς διάφορες περιοχές.

Μια μεγάλη τέτοια ομάδα από 50 περίπου οικογένειες τράβηξε για την Χαλκιδική κι ίδρυσαν οι φυγάδες εκείνοι καινούριο χωριό, στο οποίο, σ' ανάμνηση του τόπου της καταγωγής τους, έδωσαν

Συνέχεια από τη σελίδα 18

την ονομασία «Φούρκα», όπως εξακολουθεί να λέγεται μέχρι σήμερα.

Άλλοι προτίμησαν την ακόμα πιο μακρινή εγκατάσταση κι έφθασαν στην Αδριανούπολη και στο Βουκουρέστι, όπου και ευδοκίμησαν πολύ. Αρκετοί σκόρπισαν στο Μωριά. Μια άλλη μεγάλη ομάδα διάλεξε τα μέρη του Δοκομού. Πολλοί επίσης κατευθύνθηκαν στις περιοχές των Γρεβενών, του Ολύμπου, της Κονίτισης, των Ιωαννίνων κ.λπ.

Τέλος, πολύ μεγάλος αριθμός οικογενειών εγκαταστάθηκε από τότε μονίμως στην επαρχία Βΐου. Πολύ παλιότερα, καθώς παραδίδεται αρκετές Φουρκιώτισες οικογένειες πήγαν στη Σιάτιστα (συναντούμε εδώ ακόμα και σήμερα το ενδεικτικό επίθετο «Φουρκιώτης»). Δυστυχώς, δεν σώθηκαν γραπτές μαρτυρίες που θα μπορούσαν να αποδείξουν πως αυτοί, κατά την πεποίθησή μας, έδωσαν την ονομασία «Σιάτιστα», η οποία προέρχεται, όπως γίνεται παραδεκτό, από τη βλάχικη λέξη SIATI που σημαίνει δίψα (κι όχι από τη λατινική SITIS που θα πει επίσης δίψα).

Η εγκατάσταση των άλλων οικογενειών στην υπόλοιπη επαρχία Βοΐου είναι πολύ μεταγενέστερη εκείνης της Σιατίσης, είναι δηλαδή σύγχρονη με τις δύο πυρπολήσεις της Φούρκας τον 17ον και 18ον αιώνα. Δεν υπάρχει σχεδόν πόλη και χωριό του Βοΐου που να μη δέχθηκε τότε Φουρκιώτες. Παραθέτουμε στη συνέχεια ορισμένες γραπτές αποδείξεις (η πρώτη, η Τρίτη κι η τέταρτη από τις ενθυμήσεις που ακολουθούν καταγράφηκαν κι από τον Μιχ. Καλινδέρη).

Στο τελευταίο τέταρτο του 17ου αιώνα βρίσκουμε στον Πεντάλοφο το γιό κάποιου Ιωάννη Φουρκιώτη σ' ένα μηνιαίο εκδόσεως 1740.

«Θύμησις. Φόντας ήταν ο Παπαναΐας δάσκαλος έτει 1768 αυτόν τον χρόνον πάηναν οι τούρκοι εις το σεφέρι, τις το μάσκοβον και το σιτάρι είχεν 180. Φουρκιώτη γιοάνης γιός αυτουνού.»

Ένα Φουρκιώτη δάσκαλο, τον Κωνσταντίνο Μπαλή, συναντούμε το 1851 στην Κλεισούρα της Καστοριάς. Ο ίδιος έγραψεν μιαν ενθύμηση σ' ένα Μηνιαίο του Αυγούστου (του έτους 1823) που ανήκε στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου Κλεισούρας και που βρίσκεται σήμερα στην Αναρράχη της Εορδαίας.

Στην ενθύμηση αυτή αναφέρει ο Κωνσταντίνος τη Φούρκα σαν τόπο καταγωγής: «Έτος 1851 Αυγούστου 15. Ετούτο του μενέο είναι της Εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου εγώ ο δηδάσκαλος ο Κώστης ο κωηζός της Κλειστούρας γράφο, εγώ ο δηδάσκαλος η πατρίδα είναι από τη Φούρκα πεδή του στήλα μπαλή ευλογημένη χριστιανική καλότοιχος εκείνος όπο κάνει τα καλά έργα απέχει από κακά εκείνος θέλει ήδη την βασιλιάν των ουραίων και θέλει να κερδίσει των παράδεισον.

Τούτον τον Δάσκαλο τον βρίσκουμε έπειτα από ένα χρόνο στο Διαλεκτό – Βοΐου καθώς διαβάζουμε στην παρακάτω ενθύμηση γραμμένη σ' ένα Μηνιαίο του Αγίου Νικολάου:

«έτος 1852 Νοεμβρίου 21. εγώ ο διδάσκαλος ο Κωνσταντίνος της κλεισούρας όπου ήμαν δάσκαλος εις χωρίον Μόλαση και εβδιάβαζα τα πεδιά ήταν ης κερόν πότη η Άθηναίοι έδωξων τον Όθων βασιλέα επειδή ήταν αβάπτιστος.»

Ένας άλλος Φουρκιώτης Κωνσταντίνος και Δάσκαλος κι αυτός, εγκατεστημένος το 1881 στο Δίλοφο (Λιμπόχοβο) Βοΐου μας διηγείται την προσωπική του περιπέτεια και ορισμένα ιστορικά

γεγονότα για τη Φούρκα.

Είναι, τονίζει, τόσες οι τρομοκρατικές ενέργειες των Αλβανών κατά της Φούρκας, ώστε να μη μπορεί κανείς να τις εξιστορήσει με λεπτομέρεια. Στο ίδιο κείμενο γραμμένο σ' ένα Μηνιαίο του 1780 της εκκλησίας της Παναγίας – υπογραμμίζει τη διασπορά των κατοίκων στα «περίχωρα του Βιλαετίου».

Η ενθύμηση έχει ως εξής:

«1881 Μαΐου 19 Λιμπόχοβον. Κωνσταντίνος διδάσκαλος Φουρκιώτης. Με μέγαν ζήλον λαμβάνω τον κάλαμαν εις τας χείρας μου όπως εκφράσω τα της πατρίδας παρελθόντα, μεγάλας ανάγκας, φόβους και τρόμους από τους ληστές και Αλβανούς τόσους πολλούς όπου δεν δύναται κανείς να τα εκφράσει καταλεπτώς. Και εις το εξής ο Θεός γινώσκει τα ερχόμενα. Και εγώ ένεκα τας περιστάσεις όπου το εμπόριον ακίνητον και απεφάσισα και έγινε παιδαγωγός εις το Λιμπόχοβον δι' ησυχίαν μου όπου δεν δύναμαι από τους ληστές μήτε εις την πατρίδα μου να υπάγω κα προ πάντων η πατρίς μου υπόφερε περισσότερα βάσανα όπου διεσπάρθησαν οικογενειακώς ένθεν κακειθεν εις τα περίχωρα του Βιλαετίου καθώς και οι γονείς μου και τα αδέρφια μου έφυγον και επήγαν εις την πρωτεύουσαν της επαρχίας Κόνιτσας και διήρκεσαν μήνες 3 εκεί. Και εγώ γράψας Κωνσταντίνος ράπτης Φουρκιώτης.»

Άλλες πληροφορίες σχετικά με την εγκατάσταση Φουρκιωτών έχουμε από την Εράτυρα, όπου συναντούμε την οικογένεια Τσιουλέκα. Γόνος της οικογένειας τούτης εγκατασταθείς στο Βελιγράδι παλιότερα ο Βλάδιν Γεώργεβιτς, διετέλεσεν υπουργός.

Στα Νάματα (Πιπιλίστα) επίσης πήγαν αρκετές οικογένειες. Σε εικόνες του χωριού, του έτους 1858, γράφτηκαν τα ονόματα: Αναστάσιος Φουρκιώτης και Νικόλαος Ιωάννου Πιπιλιάγκας. Και οι δύο τούτες οικογένειες κατάγονταν από τη Φούρκα, από όπου έφυγαν ύστερα από τη δεύτερη πυρπόληση του χωριού, στα τέλη του 18ου αιώνα. Τότε ο Ιωάννης Πιπιλιάγκας εγκαταστάθηκεν εκεί μαζί με άλλους Φουρκιώτες, δίνοντας στο χωριό την ονομασία «Πιπιλίστα» από το επίθετό του.

Την εποχή εκείνη υπήρχαν ήδη οικογένειες Φουρκιωτών τη Βλάστη, από την πρώτη διασπορά του 17ου αιώνα, όπως η οικογένεια Ντόκου. Αργότερα, προστίθενται κι άλλες.

Από μια πρόχειρη δειγματοληψία επισημαίνουμε ακόμη από της Φουρκιώτικης καταγωγής οικογένειες Βλάχου στον Πελεκάνο, Καρανάσιου στο Μεσόλογο και Μακρή στο Μελιδόνι και τις οικογένειες Βλαχοπούλου, Γιαννέκα, Μακρογιάννη, Μακροπούλου, Σαμαρά και Τερζή στο Δρυόβουνο.

Φουρκιώτικη είναι και η προέλευση της οικογένειας της γνωστής καλλιτέχνιδας του τραγουδιού Δήμητρας Γαλάνη. Κατάλοιπό του επιθέτου αυτού είναι η τοποθεσία που ακόμα στη Φούρκα

Σκηνή από το πανηγύρι του χωριού

λέγεται «Γαλανή». Κάποιος μάλιστα από την γενιά τούτη, ο Νικόλαος Γαλάνης, αρκετά εύπορος, βρήκεν οικοτρότατο θάνατο. Γύρω στα 1875 τον απήγαγε μια ομάδα ληστών, απ' εκείνες που λυμαινόνταν την περιοχή, με σκοπό να ζητήσει από τους οικείους του λύτρα. Το περιστατικό υπέπεσεν αμέσως τις την αντίληψιν διερχόμενου τούρκικου αποσπάσματος, που άρχισε να καταδιώκει τους ληστές, τους οποίους και έφθασε κοντά στην βρύση «Ρωμιός». Ταμπουρώθηκαν οι ληστές και άρχισαν το πυρ κατά των Τούρκων, αφού πρώτα φρόντισαν να δέσουν τον όμηρό τους στον κορμό ενός δέντρου για να μη φύγει. Τελικά οι ληστές διέφυγαν και έτσι ο Νικόλαος Γαλάνης βρέθηκε τώρα στα χέρια των Τούρκων κι εκείνοι αντί να τον ελευθερώσουν τον σκότωσαν. Κατόπιν έκοψαν το κεφάλι του και το τοποθέτησαν στον κωδωνοστάσιο της κεντρικής εκκλησίας του Αγίου Νικολάου Φούρκας.

Τέλος από την Φούρκα κατάγεται και η πολύκλαδη Τερζόπουλου που εγκαταστάθηκε στο Σκαλοχώρι – Βοΐου. Το επίθετο «Τερζόπουλος» προέρχεται από την εξελληνισθείσα τουρκική λέξη «Τερχής», η οποία εχρησιμοποιείτο στα χρόνια της Τουρκοκρατίας όχι σαν επώνυμο, αλλά σαν δηλωτική του, επαγγελματία βλαχοράφτη, δηλαδή του ράφτη των ελληνικών εθνικών ενδυμασιών αποκλειστικά (τους άλλους τους έλεγαν Φραγκοράφτες). Αυτό το επάγγελμα λοιπόν ασκούσε κι ο Φουρκιώτης αρχηγός της οικογένειας Τερζοπούλου του Σκαλοχωρίου κι απ' αυτό ακριβώς το γεγονός διαμορφώθηκεν αργότερα το επώνυμο.

Πρέπει δε να λεχθεί σ' αυτό το σημείο, ότι η Φούρκα είχαν αποκτήσει εξαιρετική φήμη εκείνα τα χρόνια για τη λεπτή και ωραία ραπτική της τέχνη. Ήταν αμέτρητοι οι Φουρκιώτες τερζήδες που, το Φθινόπωρο και τον χειμώνα κυρίως, περιόδευαν τα χωριά της Δυτικής Μακεδονίας περιζήτητοι παντού. Με το μεγάλο ραφτάδικο ψαλίδι, τον πήχη και το βελόνι και την κλωστή και με πολλή επιμέλεια, τέχνη κι υπομονή ο Φουρκιώτης τερζής έραβε καθισμένος σταυροπόδι, την κάπα και το γελέκι η κεντούσε με χρυσή κλωστή το άντερί και το στενό τσικέτσι με τα χρυσοκέντητα λουλούδια που θα έσφιγγε την μέση της λυγερόκορμης νύφης.

Από τους ταπεινούς τούτους, αλλά γενναίους ραφτάδες, αναδύθηκαν αρκετοί εθνικοί αγωνιστές, απ' εκείνους που τ' όνομά τους προξενούσε φόβο και τρόμο στους Τούρκους και τους Αρβανίτες.

Ταξιδεύοντας προς την άνοιξη

Ταξιδεύοντας με το αυτοκίνητο το βλέμμα μου προσπαθεί να αγκαλιάσει τις εικόνες της διαδρομής.

Βλέπω την φύση και μοιάζει σαν μια δυστυχημένη γυναίκα χωρίς έρωτα, χωρίς την αγάπη να την στολίζει με χρώματα και περιμένει υπομονετικά να ανθίσει ξανά έπειτα από την στέρηση της ζεστασιάς και της χαράς

Απογυμνωμένα τα δένδρα, λυπημένα, στεγνά στέκουν στο ίδιο χωράφι, στην ίδια γη, γέρνοντας απαλά στο φύσημα του παγωμένου βοριά μετρώντας τα κρύα φεγγάρια που θα περάσουν από πάνω τους ώσπου να αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση.

Η βροχή γλιστράει πάνω στα δένδρα χωρίς εμπόδια.

Σ' ένα κλαδί έχει μείνει επάνω ένα μικρό κόκκινο μήλο το οποίο σιγά -σιγά από το χειμώνα ζάρωσε αλλά δεν έπεσε κάτω, κρύβεται μέσα στα πέπλα της πρωινής ομίχλης και αντιστέκεται περιμένοντας την άνοιξη, μένοντας εκεί σαν σημάδι, μην έρθει ο ήλιος και τους προσπεράσει και δεν πρασινίσουν τα κλαδιά τους και δεν ανθίσουν σαν νέφες έτοιμες να παραδοθούν στην καρποφορία και χάσουν την ομορφιά των κόπων τους και την τρέλα των χρωμάτων που με πείσμα πολλές φορές ενάντια στον καιρό προσφέρουν στα μάτια μας και εμείς απολαμβάνουμε όλο αυτό το μαγικό έργο της φύσης να εξελίσσεται κάθε εποχή χαρίζοντας και στις δικές μας ψυχές τα χρώματα και τις ευωδιές της άνοιξης που τόσο πολύ έχουμε ανάγκη.

Μαργαρίτα Κότσια-Βελέκη

Ενίσχυσαν το ταμείο της Μονής

Κατά το διήμερο του πανηγυριού της Ιεράς Μονής "Παναγία Κλαδόρμη", το ταμείο της Μονής ενισχύθηκε από τους:

Καραγιάννη Ανδρέα (Προφήτης Ηλίας) ...	60€
Ράσιο Χρήστο (Κρύα Βρύση Γιαννισών) ...	50€
Σιώμο Βασίλειο (Φούρκα).....	100€
Ανώνυμη Επταχωρίτισσα	100€
Μπούσιο Αλέξιο (Φούρκα).....	50€
Γιάννο Γεώργιο (Φούρκα).....	50€
Φράγκο Σεραφείμ (Γιάννενα).....	100€
Δημηρούλη Αντώνιο (Αγία Λάρισα).....	50€
Γκριμόση Γεωργία (Φούρκα).....	50€
Βλιώρα Νίκο του Δημ. (Φούρκα).....	50€
Τσέκα Φρειδερίκη (Επταχώρι).....	50€
Δούκα Κων/νο (Δαμασούλι Τυρνάβου)....	50€
Μπλιθικιώτη Βασίλειο	300€
Μαργαρίτη Ιωάννη (Αθήνα).....	50€
Νικολοπούλου Ελπινίκη (Αθήνα).....	50€

Δεχτήκαμε επίσης για τις ανάγκες του Μοναστηριού διάφορες χρηματικές προσφορές, σε δολάρια Αμερικής, από τους:

Γιώτα Ιωάννη	50\$
Γιώτα Αγαθοκλή.....	20\$
Κίση Γεώργιο του Ιωάννη.....	30\$
Σκουτάλη Λουκία	50\$
Λέκκα Κούλα.....	10\$
Αδελφότητα Φουρκιωτών Αμερικής	200\$

Δωρεές εις μνήμην

Εις μνήμην του αδερφού τους Νικολάου Κίση, ο Ηλίας και η Κούλα Κίση πρόσφεραν για τις ανάγκες του Μοναστηριού τριάντα (30) €. Εις μνήμην της αδερφής τους Ανθίτσας Μιχαηλίδου Τέντα, η Δωροθέα-Δογάνη Τέντα και ο Κώστας Τέντας διέθεσαν για τις ανάγκες του Μοναστηριού το ποσό των πεντακοσίων (500) €

Ο ύψιστος ας αναπαύσει τις ψυχές των τεθνεώτων.

ΔΩΡΕΑ

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου, εικόνα του Αγίου Παύλου αξίας 750 ευρώ εις μνήμην του γιού μου Παύλου Παπαστεργίου και των γονέων μου Μιλτιάδη και Αθηνάς Μόκα.

Μόκα Κλεάνθη Ιουλίου 2010

Εις μνήμη Ανδρέα Β. Πάπαρη

Θεόδωρος Ν. Ράδος 50 €
(για Άγιο Νικόλαο)

Γεώργιος Α. Τόνας 50 €
(για Άγιο Νικόλαο)

Ευαγ. και Δημήτριος Δούβλης 100 €
(για Άγιο Νικόλαο)

Γεώργιος Φράγκος 20€

Παναγιώτης Σιώμος 20 €

Αθηνά και Λευκ. Μουτσιούλη 50 €
(για Άγιο Αθανάσιο)

Γκριμόσης Ιωάννης 20 €

Γκεντρίμη Άννα 50 €

Ράδος Γεώργιος 20€

Στον Άγιο Αθανάσιο εις μνήμην Α. Πάπαρη προσφέρουν:

Κώστας Μουτσιούλης 50 €

Γεωργίος κ' Άννα Πατέρα 50 €

Η Κούλα Σπαθάρη, οι Γεώργιος και Ευθαλία Οικονόμου 50 €

Προσφορές για τις εκκλησίες Για τον Άγιο Νικόλαο

Από Σύλ. Φουρκ.. Ιωαννίνων.....	1000 ευρώ
Θωμάς Λέκκας.....	10 δολ.
Λουκία Σκουτέρη	50 δολ.
Κατσιάνη - Διαμαντή Πολύτιμη	30 ευρώ
Παναγιώτης Κίσης.....	50 ευρώ
Καραγιάννης Ανδρέας.....	60 ευρώ
Φάνης Οικονόμου	50 ευρώ
Παπανίκου Μαρία	50 ευρώ

Πα τον Άγιο Αθανάσιο

Ιωάννα Καραγιάννη - Τσίγκου	30 ευρώ
Θωμάς Λέκκας.....	10 δολ.
Λουκία Σκουτέρη	50 δολ.
Παναγιώτης Κίσης.....	50 ευρώ
Καραγιάννης Ανδρέας.....	40 ευρώ

Προφήτης Ηλίας

Καραγιάννης Ανδρέας.....	40 ευρώ
Λευτέρης Οικονόμου.....	50 ευρώ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Ο Αναστάσιος Κανιστράς προσφέρει στη μνήμη της συζύγου του Ευδοξίας Κανιστρά

- * Για το Μοναστήρι 300 ευρώ
- * Για τον Άγιο Αθανάσιο 300 ευρώ εις μνήμην
- * Για τον Άγιο Νικόλαο 300 ευρώ εις μνήμην
- * Για τον Άγιο Γεώργιο 150 ευρώ εις μνήμην
- * Για τον Προφήτη Ηλία 150 ευρώ εις μνήμην

Στη μνήμη του Χρήστου Φράγκου αντί στεφάνου:

- 50 ευρώ Οικ. Νικ. Ευαγγελή Γάκη
- 50 ευρώ Οικ. Κλεανίκης Ράδου
- 50 ευρώ Ζωίτσα Φράγκου
- 50 ευρώ Οικ. Παναγιώτη και Γιούλας Σιώμου
- 50 ευρώ οικ. Νικολάου Χ. Φράγκου και Φρόσως Κεχαγιά
- 50 Οικ. Γεωργίου και Στέλλας Φράγκου
- 50 ευρώ για τον Άγιο Νικόλαο, Κάκος Χαρίσης
- 40 ευρώ Μαρανής Στέργιος

Εις μνήμη των: Βερβερίδη Ιορδάνη και Ευαγγελής Παπαμάρκου, Αικατερίνη και

Κων/νου Μακρή: προσφορά 50 ευρώ στον Άγιο Νικόλαο Φούρκας, από την Αλεξάνδρα Βερβερίδου - Μακρή.

Ο Σεραφείμ και η Ιφιγένεια Φράγκου, αντί στεφάνου, στη μνήμη του Χρήστου Φράγκου, διαθέτουν χρηματικό ποσό για τις ανάγκες της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου του χωριού μας.

Η Οικογένεια Αθανασίου Μόσιου προσφέρει 50 ευρώ στον Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου στη μνήμη του Κων/νου Γιάννου.

Ο Σύλλογος Φουρκιωτών Ιωαννίνων προσφέρει 50 ευρώ για τον Ι. Ν. Αγίου Νικολάου, αντί στεφάνου, στη μνήμη της Κλεάνθης Ορφανού Παπαγιάννη καθώς και 50 ευρώ στον Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου στη μνήμη του μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου Ανδρέα Πάπαρη.

Ο Σεραφείμ Φράγκος προσφέρει 50 ευρώ για τον Άγιο Νικόλαο στη μνήμη του Χ. Φράγκου.

Αλπικό χωριό ή Φούρκα: Και όμως Φούρκα! Είναι το εκτροφείο ελαφιών του αγαπητού μας Νίκου Ντίτσια το οποίο με την απόλυτα οικολογική και οπτική του αρμονία προσφέρει στον επισκέπτη της Φούρκας την πρώτη ξεχωριστή όμορφη εικόνα της. Νίκο έντιμ' σας ευχαριστούμε και ευχόμαστε από την καρδιά μας υγεία, δύναμη και καλές δουλειές

Για μια χρονιά ακόμη ο θίασος του Χριστόφορου Ζήκα μας κράτησε συντροφιά, προσφέροντάς μας ασταμάτητο γέλιο και διασκέδαση. Η πλατεία κατάμεστη, το σενάριο πάντα σύγχρονο μια που ο Θανάσης γράφει πάντα επίκαιρα. Έχουμε δεθεί τόσο πολύ με τα παιδιά του θιάσου που αισθανόμαστε σχεδόν... αδελφοποιημένοι, ωάλλωστε όλοι τους έχουν τη Φούρκα στην καρδιά τους. Κάποιοι από εμάς είμαστε περισσότερο τυχεροί μια που έχουμε τη χαρά να πούμε κανά δυό κουβέντες παραπάνω στο κρασί που ακολουθεί. Παιδιά ραντεβού το καλοκαίρι ►

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Ιεράς Μονής "Παναγία Κλαδόρμη" Φούρκας Κονίτσης και η Ομάδα Αναβίωσης Εθίμων Φούρκας συνδιοργάνωσαν και φέτος (για δέκατη τέταρτη συνεχή χρονιά) τις εορταστικές εκδηλώσεις για την Πανήγυρι του Μοναστηριού στις 7 και 8 Σεπτεμβρίου 2010 στο χώρο της Μονής. Παρά το εργάσιμο των ημερών, πλήθος κόσμου προσήλθε για να προσκυνήσει και να ικετεύσει την χάριν της Παναγίας ημών. Κατά γενική ομολογία μάλιστα ο κόσμος ήταν περισσότερος από κάθε άλλη φορά. Η ομάδα ανταπεξήλθε πλήρως στις υποχρεώσεις της και εκτίμησή μας είναι ότι όλοι έμειναν ευχαριστημένοι.

- Για να ανταπεξέλθει όμως με τον καλύτερα δυνατό αυτόν τρόπο βοήθησαν αρκετοί τόσο με χρηματικές όσο και με υλικές προσφορές, σε μια περίοδο μάλιστα ιδιαίτερα κρίσιμη, λόγω της οικονομικής κρίσης, η οποία και περιόρισε σημαντικά τις χορηγίες εταιρειών, που μέχρι πέρυσι ήταν μεγάλοι χορηγοί του πανηγυριού μας.

Για το λόγο αυτό θεωρούμε υποχρέωσή μας να ευχαριστήσουμε και δια της εφημερίδας "Φωνή της Φούρκας" όλους όσους ενίσχυσαν την προσπάθειά μας, αρχίζοντας από το ζεύγος Παπα-

δόπουλου Γιάννη και Κανιστρά Εύης-μεγάλων χορηγών του Μοναστηριού μας-που εις μνήμην της μητρός των Ευδοξίας Κανιστρά, ανέλαβαν το οικονομικό βάρος της γιορτής.

Στη συνέχεια θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Ευθυμίου Νίκο-διευθυντή του υποκαταστήματος Champiron-Μαρινόπουλος στα Ιωάννινα-και το Δ.Σ. του Συλλόγου Φουρκιωτών Θεσσαλονίκης που προσέφεραν τα αναψυκτικά της γιορτής.

Ακόμη, ιδιαίτερων ευχαριστιών αξίζουν οι Νάκος Παναγής από την Αγία Παρασκευή και Ντίμης Παναγιώτης από τη Λαγκάδα που προσέφεραν από ένα σφάγιο-μοσχάρι (ο πρώτος μάλιστα διέθεσε και ένα ζεύγος αλόγων για την αναβίωση του εθίμου μεταφοράς της εικόνας).

Άλλα σφάγια-πρόβατα προσέφεραν οι: Βλιώρας Παναγιώτης, Βλιώρας Γεώργιος, Γιάννος Βασιλείος, Μπούσιος Χρήστος, Δημάκης Λάκης (όλοι Φουρκιώτες), ο Τσούτσης Κωνσταντίνος από τη Λαγκάδα και ο Τσάγκας Μιχαήλ από την Πλαγιά.

Τα λουκάνικα της γιορτής πρόσφεραν οι: Μαρανής Στέργιος (Θεσσαλονίκη), Δάσκαλος Γεώργιος (Σμίξη-Τύρναβος), Ρόσιος Χρήστος (Κρύα Βρύση Γιαννιτών) και Ευσταθιάδης Παναγιώτης (Αμύνταιο Καστοριάς).

Το τυρί-φέτα οι: Χώτος Α.Ε. (Φαλάνι Λάρισας), Γιάννος Βασιλείος και Τσάγκας Απόστολος.

Τα φασόλια ο Μητσάνης Γρηγόριος (Μανιάκι Καστοριάς).

Τα ψωμιά οι: Στέλλα Βλιώρα-Γκαγκαλέτσου και ο Βλιώρας Λεωνίδας (Λάρισα).

Το λάδι και την κουλούρα ο Θωμάς Δημάκης (Δαμάσι Λάρισας).

Τις ελιές οι: Κωστάρας Χρήστος (Ζούζουλη) και Κώτσιας Κωνσταντίνος (Αργυροπούλι Λάρισας).

Τα σταφύλια οι: Μουσιάρης Ιωάννης, Νάκας Αθανάσιος, Παπαδημητρίου Αντώνιος και Ανδρέου Γεώργιος (όλοι από το Δαμάσι).

Το κρασί ο Οινοποιητικός Συνεταιρισμός Τυρνάβου και ο Παπαδημητρίου Αντώνιος.

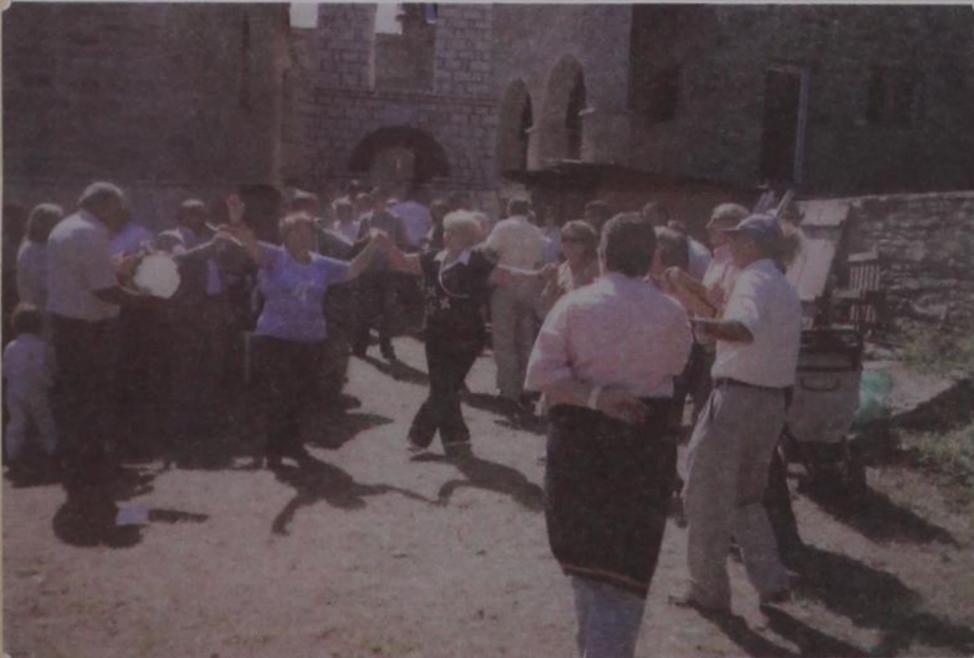
Τέλος, τα γλυκά (χαλβάς Φαρσάλων) έφερε ο Δημηρούλης Αντώνιος (Αγιά Λάρισας).

Σε όλους αυτούς, που σχεδόν όλοι τους είναι χορηγοί της πανηγυρης επί σειρά ετών, απευθύνου με τις θερμότερες των ευχαριστιών μας.

Ίκέτες προς την χάριν της Υπεραγίας Θεοτόκου αιτούμεθα υγεία και προκοπή για όλους τους χορηγούς μας και για τους πιστούς προσκυνητές της Ιεράς Μονής "Χρόνια Πολλά και Ευτυχισμένα" και καλή αντάμωση του χρόνου.

Τετάρτη, 22 Σεπτεμβρίου 2010

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Μονής
Η Ομάδα Αναβίωσης Εθίμων Φούρκας

▲ Γεια σου Στέλλα λεβεντιά, που είναι ο μπαμπάς σου, ο αγαπητός και αξέχαστός μου φίλος Θανάσης Βλιώρας να σε καμαρώνει που χορεύεις.

Φούρκα - Μοναστήρι 8-9-2010

Η Παναγιά μαζί σας

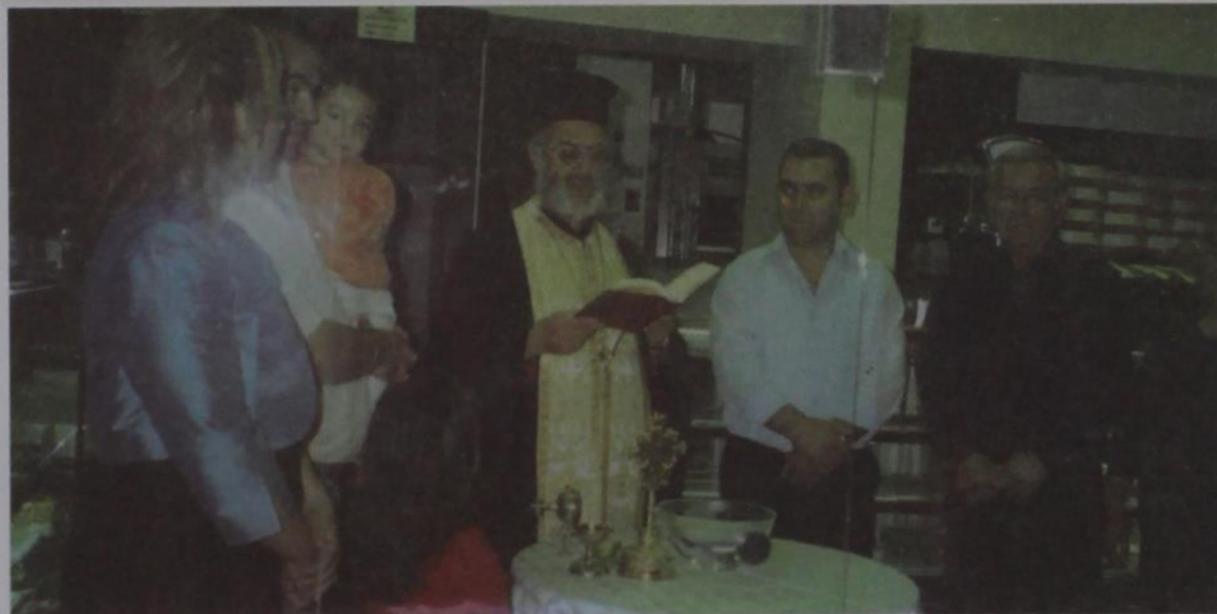

▲ Σας περιμένω όλους το καλοκαίρι να σας κεράσω παγωμένο νερό (από 1800 μέτρα υψόμετρο), έχουμε και ξενοδοχείο... για να μείνετε με 8 πατώματα... (βλέπε φωτο)

Με αγάπη ο φωτογράφος Γούλας

Φούρκα 8-9-2010

Οδός Κατιλάνου 50

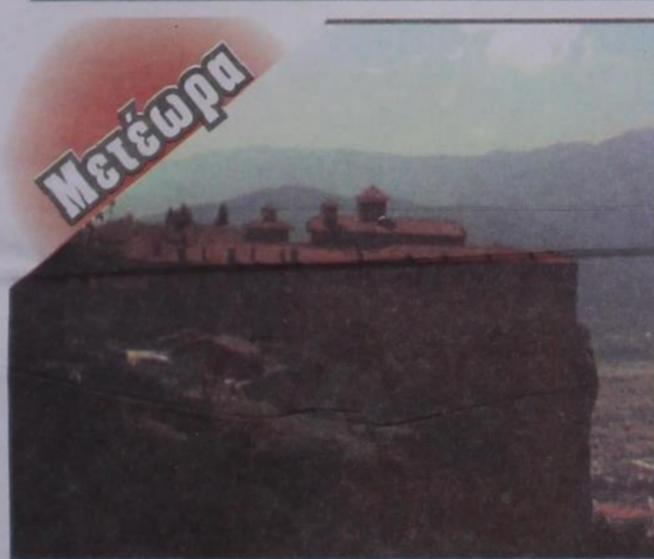
◀ Η Φωτογραφία είναι από τα εγκαίνια του μαγαζιού του Κωνσταντίνου και Αθανασίας Τύρναβου στην Άρτα.

Πωλείται Οικόπεδο

Πωλείται Οικόπεδο 600 τ.μ.. Πληροφορίες στο τηλ. :26510-33732 υπόψιν κ. Βλέτσα Αθανάσιο.

Μοναστήρι

Μετέωρα

Την 12-8-2010 πραγματοποιήθηκε η εκδρομή που διοργάνωσε ο σύλλογος προορισμός ήταν τα Μετέωρα. Ήταν μια πολύ ζεστή ημέρα συμμετείχαμε 31 άτομα, εντυπωσιαστήκαμε και νοιώσαμε δέος από την πανοραμική θέα και την αρχιτεκτονική των μοναστηριών καθώς και από το πλήθος των επισκεπτών οι περισσότεροι των οποίων ήταν ξένοι. Τα πειράγματα, αστεία έδιναν και έπαιρναν ειδικά μετά, στο εστιατόριο που καθίσαμε για να φάμε στη Καλαμπάκα. Ήμασταν μια ωραία παρέα και στην επιστροφή σταματήσαμε για καφέ στα Γρεβενά. Τέλος οφείλω να επαινέσω τον σύλλογο για τη πρωτοβουλία οργάνωσης των εκδρομών που ξεκίνησαν πέρσι και συνεχίζονται.

Τάνια Γάκη

Βράβευση ΕΛ. Οικονόμου

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΣΤΗ ΦΟΥΡΚΑ:

Αμέ γιατί όχι

Όσοι τα τελευταία χρόνια βρισκόμαστε στη Φούρκα την περίοδο των Χριστουγέννων, ζούμε ανεπανάληπτες στιγμές ηρεμίας, διασκέδασης κ' φιλίας. Έγινε προνόμιο τελικά να ζούμε στο χωριό ξανά, έστω και γι' αυτές τις λίγες μέρες. Ίσως η ανάγκη να επαναφορτίσουμε... μπαταρίες, για κάθε νέα χρονιά που έρχεται, μας κάνει να λαχταράμε περισσότερο, αυτή ειδικά την περίοδο των εορτών.

Δεν είναι το ίδιο με το καλοκαίρι όπου επικρατεί... «βαβούρα». Βέβαια το καλοκαίρι έχει τη δικιά του χάρη και ομορφιά. Τα Χριστούγεννα έχουν μια γλυκιά προσμονή για κάθε τι όμορφο που μπορεί η ζωή να μας χαρίσει.

Αισθανόμαστε, φαίνεται όλοι, το ίδιο χρέος προς τους εαυτούς μας, τους φίλους και τη Φούρκα, γι' αυτό και δίνουμε ραντεβού αυτές τις μέρες στο χωριό.

Με πόση λαχτάρα περιμένουν τα παιδιά την ώρα που όλοι μαζί θα πούνε τα κάλαντα των Χριστουγέννων και της πρωτοχρονιάς. Τη στιγμή που ο Αη Βασίλης θα κάνει την εμφάνισή του πάνω από την εκκλησία και θα μπει στο μαγαζί για να τους μοιράσει τα δώρα.

Με πόση χάρη και εμείς οι γονείς τους κοιτάμε στα μάτια τους, βλέποντας την ευτυχία και την παιδική τους αθωότητα.

Ο μόνος φίλος της «παρέας» που έλειπε ήταν το χιόνι. Αυτό που δημιουργεί τα όνειρα σε μικρούς και μεγάλους και τη διάθεση για παιχνίδι ατελείωτο.

Η έλλειψή του μας στεναχώρησε. Αφαίρεσε ένα κομμάτι απ' την ομορφιά του χωριού μας.

Στο Πρωτοχρονιάτικο τραπέζι, είμαστε 60 άτομα. Γεμίσαμε το μαγαζί με χορό, μουσική και δώρα. Ο σύλλογός μας μαζί με τα δώρα του Αη - Βασίλη, πρόσφερε σε όλα τα παιδιά (μικρά και μεγάλα) από μια μπλούζα με τη σημαία του χωριού.

Ολόκληρο το τραπέζι (φαγητά, ποτά, αναψυκτικά) ήταν προσφορά του συλλόγου μας, της κοινότητας και του καταστήματος «Ο ΖΗΣΗΣ».

Να έχουμε υγεία, διπλάσιοι του χρόνου...

Καλή χρονιά.

Με αγάπη το Δ.Σ.

